

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ ΙΑ'.—Τεύχος 127
ΜΑΪΟΣ 1918

“ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχμαὶ	12.—
Διὰ τοὺς ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ	»	8.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ	Λίρα Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	Σελίνια	10.—
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Δρ. Χρ.	12.—

Ἐκδοσίς ἐκλεκτῆ γενικῶς Φρ. χρ. ἢ δραχ. 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ :

ΔΕΣΠΟΙΝΙΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὅδος Μενάνδρου 83.—ΑΘΗΝΑΣ

Τη'εγραφικὴ Διεύθυνσις: “ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ,, ΑΘΗΝΑΣ

Πάν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Πάν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός.—Τὸ τεύχος δρ. 1.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μία νύχτα—μιά μέρα Γ. Τ.— Ἡ Νίκη.—Τὰ ἰταλικά καὶ τὰ ἐν περὶ λόγῳ ἔργα τοῦ Ἀνδρέου Κάλβου
Σπ. Δεβιζέη.—Τὰ λαϊκὰ Δικαστήρια.—Ν. Θ. Σχέτζ.—Ἡ Θεσσαλία ὑπὸ γεωργικὴν ἀνάπλασιν
Α. Α. Ζωγράφου.—Μοῖος 1918.—Αἱ ἐξοχαί μας.—Ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴ κίνησι —Διαλέξεις.—Τὸ
Ἀθηναϊκὸ τραγῳδία.—Συναυλία.—Θέατρα.—Τὰ γοργά καὶ τὰ ἴσα «Χ».—Ἀπὸ τὴ Ζωὴ τοῦ μηνός
Α. Α. Ζ.—Κοινωνικὰ πένθη.—Ὁ Κόσμος.—Ἡ ἐταιρεία θαλασσιῶν ἐπιχειρήσεων.—Ἀπὸ τὰ περιεργα
τῆς ζωῆς.—Ἐκθεσίς τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐταιρείας ΣΠΑΠ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ ΠΟΛΕΜΙΚΗ “ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,,

Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» παλαιόσσα μέχρι τοῦδε εἰς μυρίας δυσκολίας
διὰ τὴν ἐξέθεσιν χάριτον εἶναι ἤδη ὑποχρεωμένη νὰ ἐμφανίζεταί με μορφήν κα-
θαρῶς πολεμικὴν, μορφήν τῆς ἀνάγκης. Ἡ κρίσις τοῦ χάριτον ἐφθασε στὸ ὄξύτα-
τον σημεῖον καὶ δέον νὰ θεωρηταί ἄθλος καὶ οὐ κατορθώομεν νὰ ἐκδιώμεθα.
Ἡ τιμὴ τοῦ χάριτον ἐφθασε πλέον εἰς ἀπρόσιτα ὕψη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ ΙΑ΄.

ΑΘΗΝΑΙ—ΜΑΪΟΣ 1918

ΤΕΥΧΟΣ 127

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ—ΜΙΑ ΜΕΡΑ

Μία νύχτα τοῦ Γενάρη παγωμένη
Σ' ἔσφιξα μὲ ὀρμὴ στὴν ἀγκαλιά,
Κ' ἐγὼ τρελλὸς, κ' ἐσὺ σὰν μεθυσμένη
Ἀλλάξαμε δυὸ πύρινα φιλιά.
Κ' ἡ νύχτα τοῦ Γενάρη ἢ παγωμένη
Στὸ μῦρο τοῦ γλυκοῦ σου τοῦ φιλοῦ
Στὴ ὄψι σου ἀπ' τὸ πόθο ροδισμένη
Μοῦ φάνηκε σὰν νύχτα Ἀπριλιοῦ.

Μία μέρα τοῦ Ἀπρίλη μυρωμένη
Εἶδα στὰ βλέμματά σου τὰ ψυχρά
Τὸν ἔρωτά μας νὰ ἀργοπεθαίνει
Κ' ἀλλάξαμε τὰ λόγια τὰ πικρά.
Κ' ἡ μέρα τοῦ Ἀπρίλη ἢ μυρωμένη
Γιομάτη φῶς, καὶ μυρουδιές, καὶ χάρι
Μοῦ φάνηκε βαρεῖά, συννεφιασμένη
Σὰν νάταν κρῶα νύχτα τοῦ Γενάρη.

Γ. Τ.

Γεωργία χωρίς συγκοινωνίαν δὲν δύναται οὔτε νὰ νοηθῆ, οὔτε νὰ ὑπάρξῃ. Ἡ διευκόλυνσις τῶν μεταφορικῶν μέσων τῶν προϊόντων εἶναι κυριώδεστος συντελεστής τῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐξαιλώσεως τῆς παραγωγικῆς ἐργασίας ἢ τὸ μέλλον τόσον εὐρὴ καὶ πλούσιον διανοίγεται εἰς τὰ Θεσσαλικά πεδία.

Ἔκτον. Ἐργασία πολλαπλῆ τοῦ Γεωργικοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἐν γένει ὑποδειγματικῶν καλλιερῶν καὶ ἐκμεταλλεύσεων. Ἐργασία ἀπὸ ἀπόψεως ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ ἐργασίας ἀπὸ ἀπόψεως δημοσίας ἀντιλήψεως. Κατὰ τὸ σύστημα τὸ Ἀγγλικὸν καὶ Δανικὸν ὅπου πρῶτον θαυματουργεῖ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία φθουμένη ἀπὸ ἀσβεστον ἐνθουσιασμὸν τῶν ἐκλεκτῶν πάσης κοινωνίας καὶ βραδύτερον ἐπακολουθεῖ ἡ ἀρωγὴ τῆς πολιτείας ἐπισημοποιούσα καὶ ἀναγνωρίζουσα τὸ συντελεσθὲν ἔργον. Τολμῶ νὰ φαντασθῶ ὅτι τοιαῦτα ἀποτελέσματα δὲν θὰ ἐπιτευχθῶσιν ὑπὸ τὴν θερμοπύργον αὐτὴν καὶ τὸν ἀκατάβλητον ζῆλον ἐνὸς μεγαλοεργήμονος καὶ ἀκαταπόνητου εἰς προσηλυτισμὸν Γεν. Διοικητοῦ τῆς Θεσσαλίας; Ὑπὸ τὸν τίτλον Ὑποδειγματικῶν ἐγκαταστάσεων, ἐννοῶ ποικίλης φύσεως καὶ ἀποστολῆς ἰδρύματα. Κυρίως ἰδρύσιν ἐιδικῶν Σχολῶν ἐγκατεπαρμένων εἰς ὅλας τὰς ἀγροτικὰς περιφερείας τοῦ τόπου. Σχολαὶ ἐιδικαὶ τυροκομίας, δεινδοκομίας, λαχανοκομίας, πτηνοτροφίας, καπνοκαλλιέργειας κ.τ.λ. Ἡ Θεσσαλία ἔχει πλοῦτον σήμερον ἄφθονον, ἔχει καὶ πολυτάλαντους ὄχι ὀλίγους. Ποῦ θὰ προσέκρουεν ἡ καλὴ θέλησις ἐνὸς ρηξικελεύθου ἀντιπροσώπου τῆς Πολιτείας; Καὶ ὄχι μόνον ὁ κεφαλαιοῦχος θὰ συνέτρεχεν, ἔστω καὶ ὑπὸ μορφὴν ἐπιχειρήσεως διὰ τινος κλάδου ἐξ αὐτῶν ἀλλὰ καὶ σύμφωνα πρὸς τὰς ἑλληνικὰς παραδόσεις πόσα κληροδοτήματα δὲν θὰ ἀφιερῶντο ἀπὸ τοὺς πλουσίους Θεσσαλοὺς εἰς τὰ εὐδοκίμωτον, ἐποφελέστερον, πρακτικώτερον καὶ ἐθνικώτερον ἐργαζόμενα ἐξ αὐτῶν;

Ποία κέντρα πλοῦτου, οἰκονομικῆς εὐρωστίας, θὰ ἐδημιουργοῦντο, θὰ ἀνεψήθων, θὰ ἀνέκλυτον ἀπὸ πάσης Θεσσαλικῆς Γῆς, καθ' ἣν στιγμήν ἄφθονα θὰ ἐσοκορπίζοντο τὰ μέσα τῆς διδασκαλίας, τῶν γνύσεων, τῶν ὑποδείξεων, τῆς πείρας, τῆς ἐπιτυχίας;

Ἡ Θεσσαλία θὰ μετεβάλλετο εἰς Πανελληνία Γεωργικὸν Πανδιδακτήριον καὶ ἀπὸ περῶν τῆς Ἀνατολῆς θὰ συνεκτροῦντο μαθηταὶ πρὸς ἀπόκτησιν τῶν πολυτίμων γνώσεων ποῦ θὰ παρεῖχεν ἡ Θεσσαλικὴ Ἐπιστήμη καὶ Πείρα.

Εἶναι τὴν ἡ σπουδαίωτος τῆς προτάσεως μου αὐτῆς ποῦ δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη μεγαλειτέ-

ρας ἀναπτύξεως διὰ νὰ κατονηθῆ ἀπὸ πάντα Θεσσαλικὰ καὶ ἀπὸ πάντα Ἕλληνα.

Ἐβδομον. Θὰ ἤθελον ἐιδικὴν προσάθειαν διὰ τὴν ἰδρύσιν μιᾶς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς διὰ τὴν κατάρτισιν προσωπικοῦ τεχνικῶς μορφωμένων πρῶτον διὰ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν εἰς τὰ μεγάλα κτήματα, τὰς μεγάλας καλλιέργειας, εἰς τὰς διαφόρους ἐιδικὰς Σχολὰς καὶ δεύτερον διὰ τὴν κατάρτισιν τεχνικοῦ πυρῆνος πρὸς ἰδρύσιν διαφόρων γεωργικῶν βιομηχανιῶν. Διὰ τὴν κατασκευὴν κονοσερβῶν, διὰ τὴν ἰδρύσιν χαρτοποιεῖον καὶ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὑπολειμμάτων οἰνοποιίας κτλ., ὅσα προχερῶς ἀναφέρω.

Ὀγδοον. Θὰ ἐξήτουν ἀπὸ τὸν κ. Γεωργικὸν Γεν. Διοικητὴν Θεσσαλίας νὰ ἔχεν ἐκ τῶν πρῶτων ἔργων πρὸς λειτουργίαν τὴν σύστασιν ἐιδικοῦ ἐργαστηρίου διὰ τὰς ἀσθενείας τῶν ζῴων καὶ ἐιδικοῦ φυτοπαθολογικοῦ τμήματος. Θὰ ἤθελα νὰ ἐξασφάλιζεν εὐρύτατον συνεργεῖον ἐξ ἐπιστημονικῶν παντὸς κλάδου συνδεομένου πρὸς τὴν Γεωργίαν καὶ Ζωοτεχνίαν. Θὰ ἤθελα ἐπιτελεῖον ἀδωδὸς ἀμειβόμενον καὶ μὲ τὸν ἀστερευόμενον ζῆλον ὑπὲρ τῆς ἐργασίας ποῦ θὰ ἐνίσχυε πᾶσαν παραγωγικὴν ζωὴν τῆς Θεσσαλίας. Θὰ ἤθελα τοῦτέστι ἓνα δεύτερον ὑπουργεῖον Γεωργίας ζωντανότερον, ἀκμαϊότερον, πρακτικώτερον, ἐργατικώτερον μέσα στοὺς Θεσσαλικὺς κόλπους. Θὰ ἤθελα ἐπιστήμη καὶ πείραν ἐνθρονισμένας ἐκεῖ, μελετηρὰς, ἀκουράστους, παρατηρητικὰς, νὰ ἐμπνέουσιν, νὰ καθοδηγοῦν, νὰ διαπαιδαγωγοῦν ἀπὸ τὴν πνοὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν τοῦ μέλλοντος γεωργικοῦ προϊσταμένου τῆς Θεσσαλικῆς ἀναγεννήσεως.

Ἐνατον. Θὰ ἤθελα τὴν ἐκδοσὴν γεωργικῆς ἐφημερίδος ἐβδομαδιαίας καθ' ἀρχὰς—ἀδιαφόρως ἂν τὴν ἐξέδιδον ἰδιωτῆς ἢ ἡ Γενικὴ Διοίκησις, ὄργανον τῶν σκέψεων, τῶν ἐμπνεύσεων, τῶν ἀποφάσεων, τῶν κατευθύνσεων τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Πολιτείας ἀλλὰ καὶ τῶν πραγματικῶν συμφερόντων ὁλοκλήρου τῆς γεωργικῆς Θεσσαλίας. Ἐφημερίς ὅμως ἀνταξία τῆς ἀποστολῆς τῆς. Πλουσία εἰς εἰκόνας, εἰς κηρύγματα γεωργικὰ, εἰς μελέτας καλλιερῶν ἀπὸ πνεύμα τῆς ἐναποταμιεύσεως, ἐξυψούσας τὸν πόθον τῆς ἐργατικότητος, εἰς περιγραφὰς κτημάτων καλλιερουμένων ὑποδειγματικῶς, εἰς περιγραφὰς πειραματικῶν ἐργασιῶν, εἰς περιεχόμενον τέλος ἐξυγαιαντικῶν, ἐξυψωτικῶν, ἐπαναστατικῶν κατὰ τῆς σημερινῆς ἀδραναίας, μούγλας, ρουτίνας καὶ μορφωτικῶν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως παραγωγικῆς. Ἐφημερίς ὑποστηριζομένη ἐκθύμως ἀπὸ κάθε γεωργόν, γεωκτῆμονα καὶ ἀπὸ τὸ Κράτος γενναίως προκοδοτημένη, εἰς πᾶσαν δὲ περιστάσιν προ-

τὸστατοῦσα εἰς δημιουργίαν ἐκδέσεων, εἰς ἀπονομὴν βραβείων, ἐνισχύσεων πάσης προοδευτικῆς καὶ παραγωγικῆς ἐργασίας. Ἐφημερίδα εἶδος ἐμπορικοῦ πρακτορείου διαπεπτευμένου παρὰ τῆ Θεσσαλικῆ Λαφ. Ἐφημερίδα ἔξοχον ἐν δίκτυον ἰντερνεττικῶν παντοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ γεωργικοῦ κόσμου καὶ συγκεντροῦσαν εἰς τὰς στήλας τῆς καὶ τὰ γραφεῖά τῆς τὴν παγκόσμιον γεωργικὴν κίνησιν.

Δέκτον. Θὰ ἤθελον κατόπιν αὐστηρὰς ἐπιλογῆς νὰ ἐλαμβάνοντο 30—50 χωρικόπαιδα νοήμονα τῆς Θεσσαλίας καὶ νὰ ἐστέλλοντο στὴν Ἀμερικὴ μέσα σὲ μεγάλα κτήματα ἐιδικῶν ἢ γενικῶν καλλιερῶν. Καὶ τοῦτο νὰ ἐπαναλαμβάνετο κατὰ διετίαν δαπάνῃ, τῶν Κοινοτήτων, τῶν Γεωργικῶν Σωματείων καὶ ἐλικουρούσης τῆς Πολιτείας.

ΔΗΜ. Α. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΜΑΪΟΣ 1918

ΑΙ ΕΞΟΧΑΙ ΜΑΣ

ΟΙ ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΥΝΤΕΣ εἰς Ἀθήνας ξένοι εἶνε καταγοπευμένοι μὲ τὰ ἱερὰν θάλασσα τῆς Ἀττικῆς φύσεως. Πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν ἐπιχειροῦν ἐκδρομὰς· μέχρι τῶν γραμμῶν κρησπίων, ἐπιπέπτονται τὰ θροσευτέρη χωρὶς, ἢ ἀναρριχῶνται μέχρι τῆς κορυφῆς τῶν περὶ βουνῶν. Ἐνθουσιώδεστεροι οἱ Γάλλοι ἀξωματικοὶ, διασπείρονται παντοῦ ὅπου ἡ ἑλληνικὴ χωρὶς ἀκλόπει τὰ πράσινα θάματα τῆς, παντοῦ ὅπου εὐδιέζει τὸ θυμὰρ καὶ βαλασμώνει τὸν ἀέρα τὸ ἐξάισιον παύων. Ἐν τούτοις οἱ ξένοι μας τοίνυον ὄσο ἐλλείπει, ὅχι ἀτημάτουν ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει τῶν ἑλληνικῶν ἔξοχων. Ἡ μὴ ἀφορὰ τὴν πενήχρητα τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, δυσχερῆζουσιν πολλὰ τὰς ἐκδρομὰς ταύτας. Ἡ ἕτερα τὴν σκάνιν ἐξοχικῶν ξενοδοχείων, εἰς τὰ ὅποια νὰ δυνατόι τις νὰ παρατεῖν ἐπὶ τινος ἡμέρας τὴν διαμονὴν του, ἐν μέσῳ τῆς ἀναγεννωμένης φύσεως. Ὅπου ὑπάρχουν τοιαῦτα ξενοδοχεῖα, εἶνε μικρὰ, στενώχωρα, πρωτογενῆ εἰς τὴν λειτουργίαν των, ἀληθῆ χάρις, μὴ κατορθώσαντα νὰ ἐξελιχθῶσιν ἀναλόγως τοῦ ἔξωραϊσμοῦ τῆς χώρας, στερούμενα τῶν κυριωτέρων μέσων τῆς ἀνέτου διαμονῆς. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξοχικοὶ μας δρόμοι δὲν εὐρίσκονται εἰς καλλιτέραν κατάστασιν. Ὅδοι ἄγρους εἰς ἱστορικὰς μονὰς, εἰς γραμμὰς τοπείας, εἰς ὄματα δάτη, ἐπομένως ὄδοι πολυσύχναστοι, εὐρίσκονται ἐγκαταλειμμένα εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Διαγραφόμενα ὡς δυσπρόσιτοι ἀτραποὶ, βάρανος τῶν ὁδοκῶρων καὶ τῶν ὑποζυγίων. Τέλος ἐλλείπουν καὶ αὐταὶ αἱ εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐξοχὰς ἀπειρήθημι ἐπιγραφαί, αἱ ὁδηγοῦσαι τοὺς ξένους πρὸς τὴν ζητούμενην κατεύθυνσιν. Οἱ ξένοι ἀναγκάζονται πλάκας νὰ χρησιμοποιοῦσι τὴν ψυξίδα των, ὅπως προσανατολισθῶν. Ὅλα αὐτὰ εἶνε δυσχερῆτα, δυνάμενα εὐκόλως νὰ ὑπερκενηθῶν. Δὲν ἀπαιτεῖται παρὰ ὀλίγη καλὴ θέλησις ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων, ἂν ὄχι διὰ τοὺς ἐντοπίους, τούλαχιστον χάριν τῶν ξένων.

(Ἐκ τῶν «Ἀθηνῶν»)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙ

ΜΕΡΟΠΕΙΟΝ

Ὅσον καὶ ἂν εἶναι κανεὶς ἀπογοητευμένος ἀπὸ τῆς καζίας τῆς ζωῆς, δὲν μπερδεύεται ἀπὸ αἰσθηθῆ βαθεῖα ἀνακοίφια μπροστὰ ἀπὸ εὐγενεῖο καὶ φιλόφρονον ἔργο τῆς ἐξοχιστῆς Ἑλληνίδος κ. Θεοδοροπούλου. Ναυπλία τὴν καταγωγὴν, σὴν γὰρ πολὺτιμος τοῦ κ. Θεοδοροπούλου, Γενικοῦ ἐπιτελεῖο τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀδελφῆ φιλόστοργος τοῦ κ. Πασιᾶ, πρῶτον τοῦ Στρατοδικείου, ἰδρυὸς πρὸς τετραετίαν, ἔργον χριστιανικῆς καὶ ἠθικοπλαστικῆς ἀποστολῆς, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀποθανούσης θυγατρὸς τῆς Μερσίας, ἐξ ἧς καὶ ἡ ὄνομασία Μερσιπείου.

Τὸ Μερσιπείον ἀποβλέπει εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ ἐκπαίδευσιν ἀτόρων κορασίων, ἐπιτελοῦν ὅσο ἐκποδὸν ὑψηλῆς κοινωνικῆς καὶ πατριωτικῆς σημασίας. Ἡ ψυχὴ καὶ ἡ κτηνηρὸς δύναμις τῆς ὅλης ἐργασίας εἶναι ἡ κ. Θεοδοροπούλου, ἐπιγουμένη ὑπὸ ἐκλεκτῶν Ἑλληνίδων ἐμφορουμενῶν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἰδεῶν καὶ ἐγγενῶν αισθημάτων.

Ἡ ἔσρη τοῦ Μερσιπείου ἐπέλεθη σημεῖν καὶ ἐπιβάλλουσα, ἀνταξία τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν ἐδόθη καὶ ἀπέβη εὐγενετικότητῃ διὰ τὰς ἀπόρους νεανίδας, ποῦ ἐτύχουν νὰ ἔχουν πρὸ αὐτῶν πρότυπον εἰς τὰς ἰδέας των καὶ τὰς πράξεις των τὴν φιλήν κ. Θεοδοροπούλου, μιαν ἀπὸ τὰ εὐγενῆ τέκνα τοῦ Ναυπλίου.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ἡ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὄντις Ἰουλίνα Καράλη, ὄθημα τοῦ νεοτουρκισμοῦ, εὐρίσκειται ἀπὸ τινος εἰς τὴν πόλιν μας. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς ὁμίλησε δημοσίᾳ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου Ὀλύμπια, διαπραγματεύουσα μετὰ ἐλευθερικῆς δεξιότητος, θέμα ἔξοχος ἐνδιαφέροντος. Ἐργασίαν σὲ ἐκλεκτῶν ἀκροατηρίων τῆς, τίνα ἐπέδωσαν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς κοινωνίας, ἡ καλλιότης τῆς γυναικῆς καὶ ποῦν τὸ πνεῦμα τῆς. Ἐχειρισθῆ μετὰ δροσερότητα ἔργου καὶ μὴ πλοῦτον ἐπιχειρημάτων τὰς ἰδέας τῆς. Ἀτυγῶς ἀποβλέπουσα ἐκ προκαταλήψεως εἰς ἐνίσχυσιν τῆς κυριαρχούσης ἰδέας τῆς, ἐπὶ ἐκ καλλιότη καίετι σπουδαιότερον ὄλον ἀπὸ τὸ πνεῦμα σὴ ζωῆς τῆς γυναικῆς, παρετάξῃ μονομερῶς ἀφθονότατα παραδείγματα εἰλημμένα ἀπὸ τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν. Ὅπως ἡ ἐνδιαφερόμενη αὐτὴ διάλεξις ἀπέληξεν εἰς ἀκούσιτυον, τοῦ ἀκροατηρίου ἀκούοντος ἀπὸ τὰ χεῖρ μορφωμένης Ἑλληνίδος, τὴν καταδίκην τοῦ γυναικείου πνεύματος.

**

Ὁ κ. Σαγιακὸς ὁμίλησεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιοποικίης Ἐταιρίας, ἐπερὶ τῶν παραδόσεων καὶ τῆς ποίσεως τῶν Βαλκανικῶν λαῶν. Ὁ κ. Σαγιακὸς, γνήσιος τῆς φιλολογίας τῶν Βαλκανικῶν λαῶν, ἐχειρισθῆ τὸ θέμα του μὲ βαθυτάτην παρατηρήσιν ἀποσπᾶσις θεμῶτατα τὰ συγχαρητήρια τοῦ παρισταμένου πλήθους.

**

Τὸ ἄθηναιὸ τραγοῦδι.—Εἰς τὸ Ἡραῖον ἡ Ἐταιρεία τῶν Ἑλληνικῶν Θεατρικῶν Συγγραφέων διαγράφασεν μιαν ἔσρη τὴν πρὸς βράβειον τοῦ Ἀθηναίου Τραγοῦδοῦ. Ἀπὸ τὰ τρα-

γούδια που έστάλησαν εις την έπιτροπήν, τρία έβραβεύθησαν και τρία έπληρώθησαν.

Τα βραβεύθητα είναι: «Η φλογέρα» του κ. Ροδόυ, τού «Ζηλιάρου» του κ. Χατζηγεωργίου, και η «Μαυρομάτια» του κ. Κυριακίου.

Έν γένει η όραιο αυτή έσορτή του υπαίθρου έπέτυχε πολύ, θα ήτο δε ευχής έργον εάν κάθε χρόνο έπαναλαμβάνεται όποτε βαρύνουν θα έξιλιχθη εις μίαν κατ' έξοχήν άθηναική έσορτήν.

**

Ένα μουσικόν γεγονός ήτο τόν μήνα αυτόν η παράσταση της «Αρλεζιάνας».

Εδόθη εις τόν Βασιλικόν θέατρον και τώ Όδειόν έδειξεν ότι διαν θέλη γνωρίζει να εργάζεται τέλεια και ν' αναδεικνύη τους καρπούς της εργασίας αυτής.

Η «Αρλεζιάνα» αναγνωρίζεται ως ένα από τας ωραιότερα έργα τέχνης και μουσικής άπαρχαίλου, η όποια αυτή μόνη θα ήρακε να καταστήση άθάνατον τον Μπαίε.

Ότω η παράσταση της «Αρλεζιάνας» με όλην την δυνατήν τελειότητα εις τόν δραματικόν και μουσικόν μέρος μπορεί να θεωρηθή ως μία πρόοδος τού Όδειου μας, πρόοδος η όποια έμπνέει τας μεγαλειτέρας έλπίδας διά την εκτέλεσιν έργων άναξίον της «Αρλεζιάνας» τού Δωδέ.

**

Προτοβουλία της Δημοτικής όρχης έγένοντο τόν μήνα αυτόν τας άποκαλιπτήρια της προτιμής τού Σπύρου Σαμίρα, εις τόν περίβολον τού Δημοτικού θεάτρον. Η τελετή αυτή ήτο τόν μεγάλον Έλληνα μουσοφύρον ήτο επιβεβλημένη εκ μέρους της πολιτείας και η συγκίνησή έσορτή η όποια έλαβε χώραν την ήμέραν τόν άποκαλιπτήριον απέδειξε πόσον βαθεία ό Έλληνας κόμος εξετίμησε τόν μουσοφύρον, ό όποιος εις την άκμήν τών έμπνευσών του άφικε την ζωήν.

ΘΕΑΤΡΑ

Η έφετενή θεατρική περίοδος έχει να έπιδείξη ένα καινούργιον θεατρικό στοιχείο, που άνηκει μάλιστα στο καλλιτεχνικό έκείνο ύλικόν, από τόν όποιον υπάσχει αισθητή έλλειψις στη ελληνική σκηνή. Τό καινούργιον θεατρικό στοιχείο είναι η δνις Έφη Άγρα.

Η νεαρά καλλιτέχνης προετοιμαμένη με πολλάτα έφόδια Τέχνης, εν συνδυασμώ προς έκφρασιν γλυκυτάτης μορφής, άκολουθεί τόν δρόμον της άποφασισμένη διά την έπιτυχίαν, διά την νίκην, διά τόν θρίαμβον.

Η δνις Άγρα με τό επιβλητικό παράστημα της, με την άδάμητη θέλησή της, με την όδυστήν αντίληψή της, με την φιλογενή φιλομάθειά της, με τόν άκούραστο ζήλον της και την άκαταπλήτοτον ένεργητικότητα της περτέ να θεωρηθή ως μία νίκη της έξελισσομένης ελληνικής σκηνής. Η άνοδος της δος Έφης Άγρα εκ' αυτής δέον να εξετασθή, να υπολογισθή ως γεγονός άξιον να προσελκεί την προσοχήν τών θεατροφίλων. Δέν είναι άπόροια δημιουργίας άλλου θεοφύρου περί τό όνομά της, δέν προσέχεται από άλλην ματαιοδοξίαν διαφημίσεως, ουδέ κίν έχει την άφορμήν εις έξαφράσιον άκόποιον ύλικόν άπολαύσαν.

Η κινητήριος δύναμις που την σπρώχνει άπάνω στο δλιεσθρό σανίδιομα της τέχνης είναι ύλικόν και πολύ ευγενέστερον και υψηλότερον. Έχει την άφετηρίαν του στής ώραιες όρμές τού έξορισιστού άνδραίνου, που κάποια έσωτερική άνάγκη, κάποια έσωτερική δύναμις τών φέρνει έξω από της κοινοτητες και της μικρότητες της ζωής. Έχει την άφετηρίαν στής ψυχικές παρορμήσεις που άσπυράτιες ώδούν τό άτομο στην έπιφάνειαν. Έχει τό ελατήριο στής ψυχικές εκείνες άνησυχιές που ναυνουρίζουν τούς δυνάτους της ζωής με τας άτελείαια ψυχικάματά τους, «έμπρός,» και πάντα «έμπρός!» Στής ψυχικές εκείνες άνησυχιές που μεταβάλλουν πεποιθήσεις, που άναρτέπουν ιδέας, που έξαλείφουν συνήθειας και οικογενειακά αντίληψεις άρραγόμενα οικογενειακής και τώνωνων τούς τολμηρούς και τούς άντοπιστάτους στής κοινωνικές προλήψεις, για τούς μεγάλους άνόμους της ζωής.

Η δνις Έφη Άγρα άνήκει εις τας προνομιούχους αυτός φρέσις που έμφορμά, νηότη, φωτιά ψυχική και πνευματική, πλούτον δικής της ζωής και δικής της άκμήςμεως τας φουσίωον για μία ιδέα, για ένα ιδανικό, για μία ώραια φιλοδοξία. Άσυλόλογα σκοπεύει κάθε τι που μπορεί να την ύπερηγή στής έμφορμές σκέψης της. Και με την δύναμη μίας τέτοιας όρμης άνέρχεται στη σκηνή, στό πλευρό μεγάλων Έλληνίδος τεχνητάς, της δος Κοιτοπούλη, που με ιδιαιτέραν σοφίην την ένεκολπώη και την συμπερι-

έλαβε μεταξύ τών μελών τού τόσα εκλεκτά στοιχεία περικλειονος θύσσου της.

**

Στό Νέο Φάλληρο, στό Μ. Ξενοδοχείο παρετέθη πρός τιμήν του ποιητού κ. Πολέμη γεύμα, εκ' ευκαιρία της άπονομής εις αυτόν τού Μεταλλίου τόν Γραμματέον. Παρεκάθησακ πλείστα μέλη τού Συλλόγου τών Δραματικών Συγγραφέων, δημοσιογράφοι, λόγιοι και ό της Παιδείας ύπουργός κ. Δίγκας.

Πρόηδρε τού γεύματος ό κ. Άννινο, όστις προσεφέρησε τόν Ύμνον της Παιδείας και τόν τιμώμενον ποιήτην. Τό γεύμα διεξήχθη με άδιάπτωτον ευθύμιαν, ζωηρότητα και έγκαρδιότητα. Άκράτητος έξετίηδεν η ευφρολόγος διάθεσις τών πνευματώδων συνδαιτυμόνων. Έκτός τών κ. κ. Δίγκα, Άννίνου και Πολέμη παρεκάθησαν, η δνις Ευγένεια Ζωγράφου και οι κ. κ. Δροσίτης, Κύρου, Νιούβνας, Δαμβέρηγος, Λαυράγκα, Καλομοίρης, Τσοκόπουλος, Ψαρδόσις, Άθανασιάδης, Παζίνος, Συναδινός, Λάσκαρης και Μεταξάς.

ΤΑ ΓΟΡΓΑ ΚΑΙ ΤΑ ΙΣΑ

Έλληνικό Τραγοδία

Θά πά να πολεμήσω, και στο βουνό τού δόλιγμονο ψηλά, γοργά δ' άνέβω, θα πά' να πωλεμήσω, κ' ός τού χωροδ στες πρόσινες κοιλάδες θα κρέβω.

Ποίν σκούξη τό κανόνι εκει ψηλά τόν ήλιο άντικρύ μου θα φιλήσω... ή στου χωροδ τού κήτους χαμηλά —πουλί έγω—καθόδ; πουλί θα ζήσω.

Θά πά' να πολεμήσω! Η κοπελλιές τού έχθρου με φόβο έμπρός' έμ' θα τρέχουν, θα πά' να πωλεμήσω, και ή φτωχός καλό τότε προστάτη έμ' θα έχουν!

Χαρά μεγάλη τώχω, ό ουρανός να μη τραπή από δικό μου κριμα γλυτά έγένωμι, ό τιμός μου ό καλός ότου γενέται ήρωας κ' είναι ήτιμα.

Θά πά' να πολεμήσω! Και θα χρωπά στες χώρες τού έχθρου ή φτωχή καρδούλα, όστού έλθη ή ώρα και πεδό γλυκά με σφιξη στη καρδιά η Έλληνοπούλα.

·Χ·

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1918

Οί Λαοί ύφίστανται κατά τό μήνα αυτόν την δεινότεραν πανωλεθρίαν. Αί πολεμικά άνάγκαι έγιναν τόσον έπιτακτικά, κατεστάθησαν τόσον άνηκείες που άφειδάλευτα πλέον ριπτεται στο θάνατο η άνθρωπότητα τού πλανήτου μας. Μετάλλα, χώματα, βράχια και σάρκες ζυμωμένα όλα με άφθονο αίμα μεταβάλλουν την ύψην ειρηνικών χωρίων, θελκτικών έπαύλεων, δροσερών δασών, ποιητικόν τοτείων, ήρέμων κοιλάδων εις εικόνας πέν-

θους, φρίκης, όδύνης. Δέν θα ύπόξη δυνατόν ό άριστοτεχνικότερος κάλιμος ν' αναπαρασθήη ποιητή δεινήν πραγματικότητα που δημιουργεί η μαχητική όρμη και τας μαχητικά μέσα τού άνθροποφθόρου αυτού πολέμου. Μπορεί να γνωσθούν άργότερον λεπτομέρειαι ύπερανθρώπου γενναίοτητος και φλογεράς φιλοπατρίας, μπορεί να μάς δοθούν περιγραφαι μεμονομένωον γεγονότων άφθάστου κάλλους, μπορεί να έλθουν στην έπιφάνεια σκηναί δημιουργικά βαθυτάτης συγκινήσεως, άλλα κανείς δέν θα βρεθή ικανός να συλλάβη και ν' αναπαραστήη τας στιγμές της γενικής καταστροφής, της άφαντάστου, της ύπερκοσμίας όδύνης που ό Μαυροφλογισμένος θάνατος σκορπίζει άκατάπιστα στα σπλάγγνα τών άντιμετώπων στρατών.

✦

Εις άλλας έτοχάς έπιστευετο ότι έφ' όσον τας πολεμικά μέσα τελειοποιούνται, έφ' όσον τας μέσα της φθοράς και τού θανάτου βελτιούνται, επί τοσοούτον έλαττόνται οι φόβοι τεραστίας άλληλοσφαγής. Άτυχώς αι φιλόδοξοι όρμαι της άνθρωπότητος άπέβησαν τόσον κολοσσιαία που ένέκρουσαν τας έλπίδας τας όποιάς έστήριζον οι όρθολογισται επί τών ύπολογισμών αυτών. Άντιθέτως μάλιστα έφ' όσον πολλαπλασιάζονται αι μέθοδοι της συμφοράς επί τοσοούτον έξαπλώνεται τό μεθύσα-που προκαλεί άληθινήν άλλωροσύνην στην άφηνιασμένη άνθρωπότητα.

✦

Και κατατῆ καθήκον πλέον τών άγωνίζομένων Λαών η προσήλσις εις τας μέσα της συμφοράς και τού θανάτου. Οι λαοί της Άνταντ άν θέλουν να ζήσουν έλεύθεροι, χωρίς τούς φόβους νέου άλληλοσφαγαμού, με την πεποίθησιν ότι στον πλανήτην μας θα έπικρατήση πνεύμα Δικαιοσύνης και Άγάτης, έχουν την ύποφώεσιν να έξεδύρουν μέσα άηνουδές έξοντώσεως τού μωνομένου θηλείου. Ο Παγγερμανισμός δέν εινε άπλως έπικίνδυνος ιδεολογία. Εινε αυτόχρομα ψυχικός, πνευματικός, σωματικός, έμπορικός βρόγγος που ζητεί να καταπνίξη τας πάντα, να νερωώση όλην την περίεξ του άνθρωπίν, να μαράνη κάθε γειτονικήν ζωήν, να ύπδουλώση την άνθρωπότητα για να άπομείνη αυτός Κυρίαρχος, αυτός Δυναστής, αυτός Ύδρανος και όλοι ήμεεις οι άλλοι Δούλοι ταπεινοί, Δούλοι άνελεύθεροι. Ο παγγερμανισμός εινε μία μεγάλη έπιστημονική παραφροσύνη, μία ύπερκοσμική δύναμις, μία φοβερά άπειλή, ένας τρομερός κίνδυνος, κάτι τι άπαίσιον σής σκέψεις του, στούς πόθους του, σής βλέψεις του, σής αναλήψεις του. Ο παγγερμανισμός μάς άπεκάλυψε την

φυζήν του, την συνειδησίον του, τας φιλοδόξους όρμας του. Δέν ύπόγει πλέον διαταγμός περί της ήθικής ύποστάσεως τού τεραστίου αυτού όργανισμού που ζήτει να καθυποτάξη την παγκόσμιον πνευματικήν ζωήν στα σπυρηόνια τών στρατηγών του, και στην στραταρχικήν ράβδον τού Ήγεμόνος του.

Έναντι της φοβεράς αυτής πραγματικότητος ύφουται γιγάντιος ό συνασπισμός τών Δημοκρατικών Λαών με επί κεφαλής τας μεγάλας Δημοκρατίας τού Κόσμου, Άγγλίαν, Αμερικανικήν και Γαλλίαν. Εινε ό συνασπισμός αυτός τό άντίοροπον της φθοράς και της συμφοράς. Εινε ό άθαναστος μοχλός που κινεί την ύπερσφαιραν μαχητικής αντίδράσεως. Εινε η άκατάβλητος, η άκούραστη κινητήριος δύναμις που σπρώχνει τούς Λαούς τας μεγάλας θυσίας ύπερ τών άνθρωπίνων ιδανικών.

Εινε η άδιάφθορος Πίστις προς την κυριαρχίαν της Άληθείας και της Δικαιοσύνης. Εινε η ύπερηφανος συνάσθησις της εκτελέσεως ένός ύπερταύτον καθήκοντος έπιβαλλομένου σπανίως στας ιστορικάς στιγμές τών Λαών. Εις τόν Παγγερμανισμόν ύσταται άντιμέτωπος η ιδανικότερα εκδήλωσις της Ζωής: Ίσότης, Έλευθερία, Δικαιοσύνη, Άλήθεια εινε τας έπιβλήματά μας. Ψεύδος, Βία, Δουλοσύνη, Αύθιαρσία εινε τας έπιβλήματά τους. Διά τού στόματος τού λόδρου Κόρφοον διακηρύττον οι Σύμμαχοί μας «στι ζητούμεν ειρήνην πληροσαν άπασιτήτως τρεις όρους. Ν' άποδοση Δικαιοσύνην τόσον εις τας μικράς όσον και εις τας μεγάλας έθνη. Νά μη άφήση τας Συμμάχους να εινε ειρήνη Μόνιμος, έξασφαλίζουσα εις όιονδήποτε ήσυχίαν επί γενεάς ολοκληρούς». Αί Κεντρικά Αύτοκρατορία δια τών Διπλωματικών, Πολιτικών, Στρατωτικών άνδρών των διακηρύττον όλως αντίθετα. Πράττον μάλιστα τας αντίθετα και όχι άπλως τας διακηρύττον. Συντρίβουν Έθνη, ταπεινώουν Λαούς, άποσυνθέτουν κρατικούς όργανισμούς, ύποδουλώουν χώρας, προσαρτούν έδάφη, ποδοπατούν έθνικά δίκαια, λαμβάνουν λύτρα, επιβάλλουν άποζημιώσεις, άποσυνθέτουν κολοσσούς και με μεφιστοφίλων μειδιάμα βαρβαρώνων την Πολωνίαν, κατακεραματίζουν την Ρουμανίαν, συντρίβουν την Σερβίαν, δολοφονούν τό Βέλγιον και διαπραττον σειράν πολεμικών όργίων μοναδικών εις την ιστορίαν της άνθρωπότητος.

Ο Παγγερμανισμός χαράττει γραμμές άντιθέτες προς τας σκέψεις και τούς σκοπούς της Άνταντ. Πόια δύναμις θα εινε έκείνη που

θά τούς φέρη σέ σημεῖα συνεννοήσεως: Πῶς
θά καταστή δυνατὸν νὰ τεθοῦν βράσεις διὰ
τὴν συζήτησιν τῆς εἰρήνης. Ἐἶνε ἀκόμη τοῦτο
ἄλυτον πρόβλημα καὶ οὐδεμία πρόβλεψις εἶνε
δυνατὴ ἐπὶ μακρὰν ἀνωχῶς ἀκόμη περιόδον
χρόνου, ἕως οὗ νικώσης τῆς Ἀντιτὸν δαμασθῆ
τῷ θηρόν καὶ ἱκετευτικῶς ζήτησιν νὰ τοῦ
φεισθοῦν τὴν ζωὴν του, τὴν ἐλευθερίαν του.

A. A. Z.

ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΔΕΜΕΡΤΖΗ

Ἐπάνω στὰ λευκὰ Βουνά τῆς Ἑλβετίας λιπόψυχο
ἐσκόρπισε τὸ γλυκὸ ἀρωματῆς τὰς τελευταίας ἡμέρας
τοῦ Ἀπριλίου μία ὑπαρξὶς ἐκλεκτῆ, ἕνα λουλουδί τῆς
Ἀττικῆς γῆς, ἕνα λουλουδί ἀγνόν, δροσερό, ἀβρό καὶ
ώραίο ἢ Βικτωρία Δεμερτζή.
Τίποτα δὲν ἐμπόδιζε τὸν θάνατο. Οὔτε τὸ δεκαοκτώ
τῆς χρόνια τὸν ἐστράφησαν, οὔτε ὁ σπαραγμὸς
μυτιέρας στοργικῆς τὸν συνεκίνησε. Σκληρὸς καὶ ἀνή-
λεος ἐπισήμανε τὴν ώραία ὑπαρξὶ καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμε-
ρῶν ἀπὸ τῆς γῆρας καὶ τοῦ φῶς τῆς ζωῆς τὴν ἔφερε εἰς
τὸν θάνατον.

Καὶ σὰν τὰ ἀπριλιῖαικα τριαντάφυλλα τῆς Ἀττικῆς
ποῦ σκοπεῖν ἀφειδώλεται τὰ πέταλά τους καὶ τὴν
εὐωδία τους ἐμαράθη ἡ εὐγενικὴ μορφή τῆς ἐκλεκτῆς
κόρης. Ἀλλὰ πόσον εἶνε αὐτὰ εὐτυχέστερα ἀπὸ τὴν πο-
λυδάκρυτον Βικτωρία! Ἐκεῖνα μόνον ἐδῶ, τὰ δεχταί
στοὺς κόλπους τῆς ἡ γῆ ποὺ τὰ ἀνέθρεψε, καὶ τὰ ἐθρό-
σισε, καὶ τὰ ἐγαλούχησε, ἐνῶ Ἐκεῖνη νεκρά, βουβῆ
καὶ ἄψυχος, ἤθεε τὴν παντοτεινὴ ἀνάπαυσι σὲ ξένη
γῆ, σὴ γῆ τῆς Ἑλβετίας.

Μόνον τὰ δάκρυα σπαρασσομένων γονέων καὶ ἀδελ-
φοῦ καθαιγιαζοῦν τὴ ξένη αὐτῆ γῆ, τὴν κἀμνον Ἑλ-
ληνικῆ καὶ εἶθε μέσα στοῦ αἰθῆρου σκοταδι νὰ εἰσδῆ
τὸ θάλασσον τοῦ Ἀττικοῦ ἡλίου, σύντροφος τῆς λευκῆς
κόρης ποὺ τόσοον βιάστηκε γιὰ τὸ σκληρὸ καὶ ἀπροσδα-
κητο πέταγμά της.

Περισσοτέραν ἐντύπωσιν κἀμνει εἰς τὸν λαὸν τὸ
παράστημα ἐνὸς δημαγωγοῦ, παρὰ ὁ ἔξοχος νοῦς του.

Αξμενκί

Ὁ κοινὸς ἄνθρωπος μὲ τὴν ὑπομονὴν κατορθώνει
ὅσα δὲν μπόρεῖ νὰ κἀμη ὁ εὐφυῆς ἀνυπόμονος.

Φραγκλῆνος

Εἶς τὴν κοινωνίαν πρέπει νὰ ἐφαρμοζοῦνται ὡς νό-
μοι οὐχὶ τῶν δόλων αἱ ἰδέαι ἀλλὰ τῶν πολλῶν αἱ πε-
ποιθήσεις.

Βρουνετιέφ

Ὅσον καὶ ἂν εἶνε εὐνοϊκά αἱ περιστάσεις εἰς ἕνα
ἄνθρωπον, πρέπει νὰ εἶνε οὗτος φύσει μέγας, διὰ νὰ
κἀμη μεγάλα.

Ὁβγκώ

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Ταχύς, ἀποφασιστικὸς, ἀκούραστος
ὄπως εἶνε ὁ κ. Πρόεδρος, εὐθύς ὡς ἀνηγ-
γέλη ἢ μεγάλη νίκη τοῦ Σκρά, ἔσπευσε
νὰ ἐπισκεφθῆ τοὺς
ἀγωνιζομένους εἰς
τὸ μέτωπον ἡν-
δρας.

Ὁ στρατὸς τὸν ὑπεδέχθη μὲ τὰς
πλέον ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις πίστεις
εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ μετὰ στοργῆς καὶ ἀφο-
σιώσεως ἀντίκρουσε τὸν ἐκπροσωποῦντα
τὰ γρησιώτερα αἰσθήματα τῆς φυλῆς μας.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπεκόμισε τὰς πλέον
εὐχαρίστους, τὰς πλέον ἱκανοποιητικὰς
ἐντυπώσεις. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Συμμαχικῶν
τῆς Μακεδονίας δυνάμεων δὲν ἐφείσθησαν
ἐπαίνων γὰρ νὰ ἐκφράσουν τὸν ἐνθουσια-
σμόν των γιὰ τὸν ἑλληνικὸν ἠρωτισμόν.
Ἔρχισεν ἡ ἐκδήλωσις τῆς πλέον ἰσχυρᾶς,
τῆς πλέον ζωντανῆς ἀναγεννήσεως καὶ εἶχε
δικαίωμα ὁ δημιουργὸς διῶν αὐτῶν προ-
τὸς νὰ τρέξῃ νὰ ἀπολαύσῃ τοὺς καρποὺς
τῶν πατριωτικῶν ἀγῶνων του.

Ἦσαν ἀπὸ τοὺς ἀναμάκτους θριάμβους
των εἰς τὴν Μακεδονικὴν Γῆν οἱ Βούλγαροι,
ἐνόμιζαν μέχρι τίνος εἶτι ἡ ἑλληνικὴ ἰδέα νεκρο-
μένη πλέον ἦεν ἀδύνατον ν' ἀνα-
στηθῇ. Ἐπίστευαν

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ
ΜΑΘΗΜΑ
ΣΤΟΥΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥΣ

τοὺς ἀτιμῶς τῆς γερμανοπληξίας θὰ παρέμεινε
ἀδρανῆς, κοιμισμένος, νεκρωμένος μέχρι τῆς
στιγμῆς ποῦ θὰ καθίστατο πανίσχυρος καὶ
ἀκλόνητος ἡ μεγάλη Βουλγαρία. Ἐπίστευαν
εἶτι ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν ἐσχίσθησαν καὶ
αἱ τελευταῖαι ἀγραφοὶ σελίδες καὶ ἀπέμειναν
ράκη τινα σὶὰ ὅποια θὰ ἐγράφοντο μὲ χρυσὰ
γράμματα βουλγαρικὸν θρίαμβον, βουλγαρικὰ
κατακτήσεις, βουλγαρικὸν διδύραμβον. Ἀπε-
λάμβαναν μακαρίως τὴν σκέψιν δι' ἔσθους
πλέον ὁ ἑλληνισμὸς μὲρὸς σὴ Βαλκανικῆς παγ-
κυριαρχίας τους, μὲρὸς σὴ δυνάμει τους, τὴν ἐπι-
βολή τους, τὴν ἀλαζονεία τους. Αἱ ἀντιλήψεις των
ἐναντιοῦντο ἀπὸ τῆς πιδ ἱκανοποιητικῆς ἐπι-
δεδε καὶ εἰς τὰ χεῖλη τῶν ὑπουργῶν της καὶ τῶν
στρατηγῶν της μὲ τὴν μεγαλειότεραν εὐκολίαν
ἤρχοντο λόγια ἀλαζονικά, λόγια μεγαλαυχίας.
Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ώραῖοι Ἰσπανικοὶ Πόρροϊ ἔπε-
σαν μὲ δόρυβον, ἐδρουματίσθησαν, ἐξηγεμί-
σθησαν. Ἡ ἑλληνικὴ λόγχι, ἡ ἀθάνατη ἑλλη-
νικὴ λόγχι, ἐξεκαθάρισε τὴν ἀμόσφαραν.
Ἐγραψεν αὐτὴν μόνη σὴν ἱστορία τί εἶνε Ἑλ-

λην καὶ τί εἶνε Βούλγαρος. Τί εἶνε ὁ Ἕλληνας
τῆς ἰδέας καὶ τί εἶνε ὁ Βούλγαρος τῆς ἕλ-
Τί ἀντιπροσωπεύει ἡ αἰωνία, ἡ ἰδεώδης ἑλληνικὴ
φυλὴ καὶ τί ἐπιδιώκει ἡ ἀνιστόρητος καὶ ἀπολί-
τιστος βουλγαρικὴ γενεά. Ἐίδον τοὺς Σέρβους
δύματα τῆς ἀνανδρείας των, εἶδον τοὺς Ρωμά-
νους δύματα τῆς ρωσικῆς προδοσίας, εἶδον τοὺς
Τούρκους ἀνίσχυρον καὶ καταρακωμένην Ἄστο-
κρατορίαν καὶ ἐνόμισαν πῶς ἡ ἰδία τύχη ἀναμένει
καὶ τὴν Ἑλλάδα. Στῆς ὀχυρῆς κορυφῆς τοῦ
Σκρά ἀντίκρουσαν τὴν ἀλήθειαν. Ἐκεῖ ἀνέταμ-
ψεν ὁ ἑλληνισμὸς, ὑψηλῆς φωνῆς, ἔνδοξος, αἰγ-
λήεις. Ἐκεῖ συνέτρεψε τὰ ἀλαζονικά τους δνεῖρα
καὶ ἀνεστῆλσε τὰς μεγάλας τῆς παραδόσεως
φυλῆς μας. Ἡ ἑλληνικὴ ἀνδρεία ἀκράτητη ἔδωσε
τὸ πρῶτον μᾶθημα εἰς τοὺς ὑπερφιάλους γεί-
τονάς μας.

Ὁ κ. Νεγρεπόντης, τὸν ὅποιον ἡ φήμη δὲν
φέρει ὡς ἀπὸ συστήματος μισογέννη—τόναν-
τίον παριστάνεται ὡς ἄνθρωπος εὐκόλως αἰχμα-
λωτιζόμενος ἀπὸ τὰ δέλ-
γητρα τοῦ ώραῖου φύλλον,
ἐξέδωκε μίαν ἀνέλπιστον
διαταγήν. Ἠξίωσεν ὄπως
αἱ δεσποινίδες τοῦ ὑπουργείου του ἐμρανίζονται
κατὰ τὰς ἐργασίους ὥρας ἐν περιβολῇ ἄκρας
κοσμιότητος καὶ σεμνότητος. Τὸ μέτρον σ' ἡλεθρὸν
ἀλλὰ ἐπιβεβλημένον πλεον. Ἡ γυναικεία ἐαρινὴ
ἐνδυμασία δὲν κρατεῖ ὄρθια πλέον εἰς τὴν ἐξυπη-
ρέτησιν τοῦ γυμνοῦ καὶ ἐφ' ὅσον ἡ γυναικεία πα-
νηγυρῆσι τὴν ἐλευθερίαν της εἰς τὴν κοσμηκὴν
ζωὴν καίτι δὲν δύναται νὰ τῆς ἐπιβίλη μέτρον
συγκρατήσεως εἰς ὄρθια λογικά. Προκείμενου
ὅμως περὶ τῆς ἐργαζομένης γυναικὸς εἰς δημό-
σια γραφεῖα, εὐρίσκειται εὐτυχῶς ἕνας προσιτά-
μος ὑπουργὸς διασωτῆς τῆς εὐμορφίας ἐν τῇ
εὐπρεπέει καὶ μίαν διαταγήν του περιστέλλει
τὴν ἀδιαφορίαν τῆς νεωτέρας ἑλληνίδος εἰς τινὰς
ἀπαιτήσεις περὶ τὴν κοινωνικὴν εὐδίαθειαν. Μία
ὀμοιότητος περὶ τὴν ἀπαιτήσιν ἕνετι τὴν ζήτημα καὶ αἱ
ἀπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν
νομιμόφρονες ἔσπευσαν νὰ συμμορφωθοῦν περὶ
τὰς ἀνωτέρας διαταγὰς.

ΖΗΤΗΜΑ
ΕΥΠΡΕΠΕΙΑΣ

Ἐνα γενναῖον βῆμα θετικῆς σκέψεως συνε-
τελέσθη τὸν λήξαντα μῆνα εἰς τὸ ὑπουργεῖον
τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας. Προεδρεύοντος τοῦ
κ. Σπυριδίου συνήλθον
βιομηχανικὸν βιομήχανοι τῶν Ἀθη-
συνηγῶν καὶ Παιριῶδς περὶ
συστήσιν τῶν μέτρων
ἐκείνων τὰ ὅποια θὰ χρησιμεύσουν διὰ τὴν ἐνί-
σχυσιν τῆς βιομηχανίας.
Ὁρδοτέτῃ ἢ σκέψις τοῦ κ. Σπυριδῆ ἀναλα-

βόντος τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συγκλήσεως τοῦ
Βιομηχανικοῦ Συνεδρίου. Ἐπέμεθα ὁ πλέον ἀμι-
λέτητος λαὸς τεχνικῶς, βιομηχανικῶς, τραπέζι-
τικῶς, ἐμπορικῶς, γεωργικῶς καὶ ἐν γενεῖ πλου-
τοπαγωγικῶς καὶ πρέπει νὰ ἀναγνωρίζωμεν
πολλὴν συναισθησὴν τῆς εὐθύνης τῶν ἀτελειῶν
μας εἰς ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι χρησιμοποιοῦν τὴν
δύναμιν των καὶ τὴν πολιτικὴν των θέσιν διὰ νὰ
ἀναζητοῦν μέσα περὶ θεραπείαν μας. Ἐνας
παράγων τοιαύτης ἀντιλήψεως ἀνεδείχθη ὁ κ.
Σπυριδῆς καὶ θὰ καταγάγῃ ἡ Ἑλλάς μίαν με-
γάλην ἐθνικὴν νίκην, ἂν τὸ Συνέδριον αὐτὸ
ἀποβῇ καρποφόρον καὶ γόνιμον εἰς ἀποτελέ-
σματα καὶ ὀρθὰς σκέψεις.

Τὸ ἀεροπλάνον, ὄργανον πολεμικῶν ἐξαιρετι-
κῆς σοβαρότητος, ἐξελίσσεται καθημερινῶς εἰς
μαχητικὸν ὄπλον μεγίστης σπουδαιότητος. Εὐ-

ΟΙ ΑΕΡΟΠΟΡΟΙ ΜΑΣ

καὶ ἡραϊκὰς θυσίας συνεικονοῦμένη ἀπὸ τεχ-
νικὴν δεξιότητα, βαίνει παραλλήλως περὶ τοὺς
συμμαχικοὺς ἀεροπορικοὺς θριάμβους. Οἱ ἔξοιο
θανυμάσων τὴν τόλημν, τὴν ἀποφασιστικότητα
καὶ τὴν περιφρόνησιν τῶν κινδύνων τῶν Ἑλλή-
νων ἀεροπόρων. Αἱ ἐπιτυχίαι των, αἱ τολημναί
καὶ ἡραϊκὰς θυσίας συνεικονοῦμένη ἀπὸ τεχ-
νικὴν δεξιότητα, βαίνει παραλλήλως περὶ τοὺς
συμμαχικοὺς ἀεροπορικοὺς θριάμβους. Οἱ ἔξοιο
θανυμάσων τὴν τόλημν, τὴν ἀποφασιστικότητα
καὶ τὴν περιφρόνησιν τῶν κινδύνων τῶν Ἑλλή-
νων ἀεροπόρων. Αἱ ἐπιτυχίαι των, αἱ τολημναί
καὶ ἡραϊκὰς θυσίας συνεικονοῦμένη ἀπὸ τεχ-
νικὴν δεξιότητα, βαίνει παραλλήλως περὶ τοὺς
συμμαχικοὺς ἀεροπορικοὺς θριάμβους. Οἱ ἔξοιο
θανυμάσων τὴν τόλημν, τὴν ἀποφασιστικότητα
καὶ τὴν περιφρόνησιν τῶν κινδύνων τῶν Ἑλλή-
νων ἀεροπόρων. Αἱ ἐπιτυχίαι των, αἱ τολημναί

Ἐπιγνώδες τεχνικὸν ἔργον ἐδημοῦργησε τὸ
ἀγγλικὸν δαυμόνιον. Ἦνωσε διὰ μεγάλης κρε-
μαστῆς γεφύρας τὴν Αἴγυπτον μὲ τὴν Παλαι-

Ο ΣΙΑΗΘΑΔΡΟΜΟΣ

αὐτῆς τῆς γεφύ-
ΑΙΓΥΠΤΟΥ--ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ ρας αὐτῆς
ἀρχομένης
ἀπὸ τῆς νοτίας ἄκρας τῆς Διόρφυρος τοῦ Σουεῶς
διέρχεται σιδηροδρόμος ἐνώμων τὸ Κάιρον καὶ
τὴν Γάζαν! Ἡ σημασία τοῦ ἔργου εἶνε ἀνυπο-
λογίστου οἰκονομικῆς καὶ στρατηγικῆς ἀξίας
ἀναξίας περὶ τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος τὸ ὅποιον
μὲ τὴν σιδηρᾶν ψυχὴν του γνωρίζει νὰ μεγα-
λοεργῇ.

Οἱ γενναῖοι γείτονές μας παρακολουθοῦντες
τὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ σημερινοῦ καθεστώτος,
ἔχοντες πείραν τῆς σιδηρᾶς θελήσεως τοῦ Ἑλ-
ληνος κυβερνήτου ἀπὸ μινός

Οἱ ΦΟΒΟΙ καὶ πλέον ἤ χισαν νὰ ταρσά-
σονται καὶ νὰ ἐκφράζοντο τὸς
φόβους των διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἑλληνικοῦ
στρατοῦ, ἀκμαῖον πλέον εἰς δυνάμεις, εἰς φρονη-

μα,εις φρυκινή δομήν. Αι διάφοροι «Προεπορευ», και «Υχοίτης Βουλγαρίας» και εν γένει ο πλήρης στίβουρον βουλγαρικός τύπος ανακαρούει πρόμωμον και μετά προαπόδους άνησυχίας παρακολούθει τά καθ' ήμάς. Και με άρβελαν ύλοκοιτούνσαν τους πραγματικούς βουλγαρικούς φόβους διδουν συμβουλιάς προς τους συμμάχους των, όν επικαλείται την άγρυπνον προσοχήν διά τή ανακόψη τήν δομήν του 'Ελληνικού Στρατού. 'Αλλ' όλα αυτά άπεδείχθησαν άνοήτιστα. 'Η δομή του 'Ελληνικού Στρατού έλαμψεν ακρότητα προ του Σκρά.....

Πλούσιοι συμπλοτείται μας δομώμενοι από φιλοπάτριδος σκέψεις διέθεσαν ύπό των άγωνιζομένων παλληκαριών μας διάφορα χρηματικά έπαυλια. 'Η έθιδος έφθασε ΤΑ ΕΠΑΘΑΑ μέχρι των γενναίων πολεμιστών μας. Στις ύπερήφανες ψυχές των και στο γιγαντωμένο πολεμικόν των φρόνημα του μόνου ή Δόξα και ο Θάνατος μοποούν να τά συγκυνοούν, ή μεγαλοδορία των εύγενών δοροτών δεν εύρε πρόδωμον άτήρησιν. Διά του Μητροπολίτου μας, που τους επικεκήθη, έήνοιξαν διι άγωνίζονται με τά ιδανικά της αυτοθυσίας, με τό όνειρον μιας μεγάλης 'Ελλάδος και τους άνοει ή Δόξα την όποιαν θα τους έξασφαλίση ή Νίκη ή ο τιμημένος Θάνατος.

Εύμορφη έλληνική ψυχή πους «Υμνος θα είνε ικανός για να έξάση τό μεγαλειόν Σου, την διαύγειάν Σου, την δροσιάν Σου;

ΑΙ ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ
'Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ.

Δέν ύπόκει άμφιβολία διι ή προσπάθεια προς άνοπομικήν τρόπον τινά επικύπησιν του οργανισμού των εργασιών των 'Ανωώνων Μετοχικών που ήμν 'Εταιριών είνε έξον ύπεροτάτης κοινωνικής σημασίας, έρ' όσον αι άφορμαί, αι προκλήσεται τάς άνευρεντικές ταύτας, δεν δίδουν την έντύπωσιν συστηματικής πολεμικής άπορρούσης είτε εκ κακής αντίλήψεως, είτε από σκεπτικόν έπιδιώκιν ώριμένων κερδοσκοπικών βλέψεων «Όσον εύεργετικη και από ποιητική άπόψεως χρησίμος άποβαίνει ή ψυχρά και άπροσώπηκτος άνοχή της άιθσίας, τόσον έπιβλαής και κατωδικαστέα ή προσπάθεια δυσσημίσεως των εργασιών ένος οικονομικού οργανισμού άμέτους συνδεομένου προς άπειρα κοινωνικά ύλικά συμφέροντα. 'Αρ' ής μάλιστα τό Κράτος, διά του κώματος των Φιλελευθέρων, έφήρρισε νέμον αύτοεργάζε έπιβλήψεως των εργασιών των παρ' ήμν Μετοχικών 'Εταιριών ο δημόσιος έλεγχος όφείλει να έπιρριναται μετά πολλήν, φειδούς διά να μη άποβαίνη παρεξηγήσιμος προσπάθεια άποβλέπουσα προς διαφόρους κερδοσκοπικούς ύπολογισμούς. Τα όλίγα ταύτα ώφέλιμα να προτάξωμεν προκειμένου περί του έγεροθέντος θερμού περί τό όνομα ής «'Εταιρείας Θαλασσιών 'Επιχειρήσεων» τελούσης ύπό την Ενω. Αυθόθυνον του κ. Α. Παληού. 'Ενας από τους πλέον ισχυρούς και βαθυθεμέλους οργανισμούς της ναυτιλιακής

ήμν μεγαλοουσίας ή «'Εταιρεία Παληού» εύρημάτα πλέον γνωστή εις πάσαν γωνίαν του έλληνισμού, δεν έποσει ν' άποδή ο στόχος ποδοός έπιθέσεως από των στήλών μεθόδους τινός του ήμερησιου τύπου. Το ήθικόν της άνάστηκα, ή ήθική της ούμη προκαλεί τον σεβασμόν και την εκτίμησιν και πάρα κατ' αύτής αντίστασις συντρέεται, θεοματιζείται ποδ της γραντιώδους οίκονομικής στερεότητος και εύρωστίας της. Αυτουώδε δεν κατενοήθη τουτό εγκρίως παρ ά των πολεμιών της. Και εις κέντρα λανθίζοντες είδον τά έπιχειρήματά των λιποφυγούντα και τάς αιτιάσεις των άνατροπομένας ύπό της δύναμεις και της λογικής των πορυμάτων. Αύτη δε ή δόλιπος του κ. Παληού θέτει τά πράγματα εις την θέσιν των και διά τουτό περατούντες τά όλίγα ταύτα θεωρούμεν καθήκον μας να την άνοδημοσιεύσωμεν.

«Διά των τεχνικών θόδων, προς δημιουργίαν του όποιον πάσα προσπάθεια καταβλήεται δι' άνονημόν δημοσιευνόντα στροφούμενον κατά της 'Εταιρείας διά σκοπού: άνομολογήτους, δεν έχομεν να δύσωμεν άλλην άπάντησιν ειμή ταύτην:

«Εάν ποά την δημοσίευσιν του ύπολογισμού, παρ ά την λογοδοσίαν του Διοικητικού Συμβουλίου έπι της διαχειρίσεως του 1917, την γενομένην ένώπιον της Γενικής Συνελεύσεως των Μετόχων τή: 2 'Απριλιου έ. έ., καθ' ήν έξεπροσωπήθησαν έκάτον τριάκοντα έπτά ηλιάδες έξάκοσια δέκα έπτά μοσχία, παρ ά τον ένεορηθέντα έλεγγον της διαχειρίσεως ταύτης ύπό των έλεγκτών της ομοψήφου έλογής των Μετόχων, εάν παρ ά πάντα ταύτα ύπόψη Μέτοχος πο α γ μ α τ ι κ ό ς, όστις ετιμηεί να λάβη γνώσιν πληροστέραν και διι έξ αύτοφίας των κατά την διαχείρισιν της 'Εταιρείας, δηλοΐημεν διι τίθενται εις την διάθεσιν αυτού τά βιβλία της διαχειρίσεως της 'Εταιρείας και τό λιγιονικόν προσοπιόν αύτης: κατά πάσαν ήμέραν και ώρα.

Παιραιεύ, τή 2 Μαΐου 1918.

Ο Γεν. Διευθυντής
Α. Η. Παληός

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ
ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Αι τελευταία έρευναί των φυσιολόγων τείνουν να άποδείξουν διι αι ίχθύες και όλα εν γένει τά θαλάσσια ζώα τρέφονται διά φυτώ. Με άλλους λόγους είνε φυτοφάγα μύλλον ή σαρκόφωρα. Πράγματι ή θάλασσα έλόγιμος είνε άπεραντον θάτος.

Εις όλας τάς θαλάσσας ύπόρχουν ταύτα φυτά μικροσκοπικά, τά όποια διαχειγούν τά συνθήματα. Τοιαύτα φυτά ζούν μόνον εις τάς άνωτέρας έπιφανείας του ύδατος όπου φθάνου αι ακίντες του ήλιου ακίντες απαιτούονται διά την άνάπτυξιν των, διά την ύπαρξιν των. Τα μικροσκοπικά ταύτα φυτά έχουν ίνας μικράς και λεπτοτάτας αι όποια άποβήσονται και έμποδίζου τό φυτόν να βουβήθη. 'Η ποσότης όμως των τοιούτων φυτών της θαλάσσης ποικίλλει αναλόγως των άπρωστραφικιών όρων και του πλάτους.

Εις τάς θαλάσσας του βορρά τα φυτά ταύτα αυξάνουν τίν χειμώνα και έλαττούνται τό θερος. Εις τάς μεσημερινάς και νοτίους θαλάσσας συμβαίνει τό αντίθετον.

Πλήν των φυτών αυτών ύπόρχουν και άλλα τά όποια εις την έπιστημονικήν γλώσσαν όνομάζονται κακολήθοφοριδες και τών όποιων τά κύτταρα είνε σπυγγώδη και μικροσκοπικά. 'Η διαμέτρος έκάτου κυττάρου δεν ύπερβαίνει τό έκαστομμυριστόν του χιλιομέτρου. Τα φυτά ταύτα άρθρονούν εις τά ύδατα των θερμών κλιμάτων. Σω-

λγή μήκους δέκα έκαστοτών πληρούμενος θαλασσιού ύδατος περιχει 1,450,000 τοιούτων φυτών.
'Η θάλασσα έπομένως είνε άπεραντον θάτος, ει δε ίχθύες ζώντες εκ του θαλασσιου ύδατος είνε άλλως φυτοφάγα καταναλώνοντα καταπληκτικήν ποσότητα φυτών.

ΑΙ ΤΡΙΧΕΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ο άνθρ έχει περίπου 80,000 τρίχας, ήτοι 60,000 εις την κεφαλήν και 20,000 εις τό λοιπόν σώμα. 'Η γυνή όμως έχει περισσότεράς, ο δε αριθμός αυτών ποικίλλει αναλόγως του χειματός της κομής. 'Η έμβρυά κομη των γυναικών έχει 88,000 τρίχας, ή μάση 102,000, ή καστανόχρους 109,000 και ή ζαυθή 140,000. 'Η γυνή εσει κατά μέσον όρον έπι της κεφαλής τρίχας μήκους 70—80 χιλιομέτρων, άλλα τό μήκος της κομής των ζων θνήσκει εις μήκος 110 χιλιομέτρων. 'Η κομη των γυναικών ζυγίζει κατά μέσον όρον 300 γραμμαρία. Αι τρίχες της κομής αναπτύσσονται καθ' έκάστην κατά 2—3 δέκατα του χιλιοστομέτρου, αι δε του σώματος και του πώγωνος κατά 4—5 δέκατα του χιλιοστομέτρου. Αι τρίχες του ανθρώπου αυξάνονται περισσότεροον κατά την άνοιξιν και τό θερος μάλλον δε κατά την ήμεραν. 'Απο του 18ου έτους της ηλικίας μας πιπτοιόν καθ' έκάστην κατά μέσον όρον 38—40 τρίχες από του 20ου 30ου 40, και δε του 50ου μέχρι του 60ου πιπτοιόν καθ' έκάστην κατά μέσον όρον 120 ή και περισσότεραί.

'Η φαλάκρα αναρρίσκει συνήθως έπι της κεφαλής κατά τό 35 έτος της ηλικίας μας. Οι Ευρωπαίοι καθίστανται φαλακροί ταχύτερον των άλλων φυλών.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

—'Ηγγέλη μέσον Ρώμης διι ο Τέως Βασιλεύς της 'Ελλάδος Κωνσταντίνος έπαθεν έξ οίδηματος έντελών άσχετού προς την παλαιάν του άσθενειαν,

—Νεώτεροι ειδήσεις ώμίλουον περί λή έπιδεινώσεως της καταστάσεώς του.

—Ο Βασιλεύς 'Αλέξανδρος έφευρε μέσον δια του όποιου ή καύσιμος ύλη της όπισθίας άποθήκης του αυτοκινήτου μεταφέρεται εις την μηχανήν αυτομάτως.

—'Ετσι πούει να μεσολαδή ή χειροκίνητος άντλία.

—Είνε πολύ πρακτική ή έφευρεσις του νεαρού Βασιλεύος.

—'Η Αυτοκράτειρα Μητήρ του Τέως Τάρου Μαρία άδελφή του Βασιλεύος Γεωργίου συνέληξη εις Ούκρανίαν ύπό των Γερμανών.

—Ο Μητροπολίτης 'Αθηνών κ. Μελέτιος αλούρατος εις θρησκευτικήν, κοινωνικήν και ένικνήν δράσιν, έποσκέθη τα μαχημένα έλληνικά στρατεύματα εις τό μέτωπον.

—'Η μέριμνα της 'Εκκλησίας δια του περιφανούς άρχηγού της έπρωκαλέσει εκεί ύελλαν ένθουσιασμού.

—Ο Αυτοκράτωρ της Γερμανίας δια της μεθεδο του συσχεφειν μετά των άλλων συμμάχων του περιστέλλει την θρησκεία της δουλοσυνης και έπι των αφρητισμένων συνεργατών του.

—Ο Μ. Αύλαρχος των 'Ανακτόρων κ. Γρυπάρης, τείω ΙΙ πρέσβυς της 'Ελλάδος εις Βιέννην, προδή δια της «Πατρ ίδος» εις σοβαροτάτας αποκαλυψεις σχετικώς προς την έπίστυλιν του Αυτοκράτορος της Αύστριας Ιαρολλου προς τών γυναικαδελφών του Πριγκίπα Σίξτου.

—'Εβελίτης Μητροπολίτης Κιτιου ο τείω χωροεπίσκοπος Σαλαμίνος κ. Νικόδρομος Μυλωνάς.

—Δια Ν. Διατάγματος ώρισθη και δεύτερος 'Υφυπουργός εις τό ύπουργείον των Στρατιωτικών, ειδικός δια τών ύγειονομικών κλάδων.

—Το άξιωμα αυτό έδόθη εις τον κ. 'Αθανασάκη.

—Εις ηλικίαν 77 ετών απέβωκεν εις την μεσημερινήν Γαλλίαν εις την εν Μπωλιε έπαυλον του ο πρώτανος της παραχοσιμίου δημοσιογρ αξίας Γάκρονον Μπενετ.

—'Ητον ιδιοκτήτης, ως γνωστόν, του «Κήρυκος της Ν. Υορκης» έκείθεν και εις Παρισίους και ίδρυτης του «'Ησπεριου 'Ημερησίου» της Ν. Υορκης.

—Το περιήρονον Σκιά-νι λάγηκε ύπό της τόν πρώτον θριαύμον του ο έλληνικός στρατός είνε τό μέρο τό φέρον την τουρκικήν έννομασίαν Συακήν ή Λαγών.

—Το έπίτιόν έν μεταφρασει σημαίνει έπικλητής λεκάνης.

—Ο θάνατος του μοναρχικού παιδιού του καλλιτέχνη κ. Παπακωνσταντίνου ήτον ένα απο τα φεβροτέρως και σπαρακτικώτερα πληγήματα που δίνει ή ζωή σ' ένα πατέρα.

—Ο φίλος του πονεμένου πατέρα περιεκυκλώσαν τό φέρετρον του παιδιού του με άληθινή δόνη, κατασταλτική της άπελασίτης πίκρας του.

—'Εωρτάσθη με την συνθήη μεγαλοσκέπειαν ή έπίτειος της 'Ακώσεως της Κων/πολεως εις τον ναόν του 'Αγίου Κωνσταντίνου.

—Ο Μητροπολίτης μας ώμίλησε μετά της συνήθους εύχλωτίας και δύναμεις.

ΕΚΘΕΣΙΣ

του Διοικητικού Συμβουλίου της 'Εταιρείας ΣΗΑΠ έπι της Διαχειρίσεως του έτους 1917

Γενική Συνέλευσις των μετόχων της 28 'Απριλίου 1918

Κύριοι Μέτοχοι

Λαμβάνομεν την τιμήν να υποβάλωμεν ύπό την κρίσιν ήμν τον 'Ισολογισμόν της χρήσεως του ήξεναντος έτους 1917.

'Η κατα τό έτος τουτό έκμετάλλευσιν του Σιδηροδρομού ήμν διενεργήθη ύλο συνθήκας δυσμενείας και άνομαλούς.

Αι κορυώτεμα τών περιπτώσεων αύτινες έπέδρασαν έπι των αποτελεσμάτων της χρήσεως ύά αναγραφώσι κατωτέρω. 'Εκ τούτων έπηλάει:

1) 'Ελαττωσις των εισπραξέων κατά δο. 1,057,000 καθόσον αύτια άνήλυθον (άνευ φόρου) τώ 1917 εις δραχ. 9,931,000 έναντι 10,988,000 κατά τό 1916.

'Η μείωσις αύτη όφείλεται ιδίως εις την έλαττωσιν της κινήσεως του σιδηροδρομού (αι μνημνά διήνησαν 2,055,000 χιλ. ώ 1917, έναντι 2,703,000 τώ 1916) προεσθούσαν εκ της κακής ποιότητας της καυσίμου ύλης και εκ της άνεπαρκείας αύτης.

'Η έλαττωσις των εισπραξέων θα ήτο έτι μεγαλυτέρα, εάν δεν έπευγχανοντο νεαι αύξήσεις των τιμηολογιών κατά 'Ιουλιον του 1917, 'Ετεροι αύξήσεως πολύ μεγαλυτέρα έπευγλήθησαν κατά Δεκεμβριον, αλλ' ως έπομονον δεν έπιρρέσαν ειμή τον μνην αύτον και μοιον. 'Ετερος λόγος είη' όν εμειώθησαν οι εισπραξιές είναι αι μεγάλα στρατιωτικά μεταφοραί ως γνωστόν αι μεταφοραί αύτια πληρωμένην παρ ά του Κράτους εις πολυ ήματιζομενον τιμηολόγιον (τό ήμνυ ή τό τρίτον ή και τό τεταρτον αναιμωτος του είδους και των γερ-μάνων). Την α' εσημνησιν του 1917 μεμεφρθησαν όλα τα ελληνικά στρατεύματα μετά του ύλικού ές 'Αθηνών εις την Πελοποννησον, κατά δε

το β' εξαμήνου του ετούτου έγένετο ή αυτή μεταφορά αντίστροφως.

2) Δευτερος λόγος των δυσμενών αποτελεσμάτων του 1917 είναι ή μη ανάλογος προς την ελάττωσιν των εισπράξεων μείωσις των δαπανών έκμεταλλεύσεως. Ούτως αϊ δαπάναι ανήλθον κατά 1917 εις δρα. 8,097,900 έναντι δραχ. 8,173,000 κατά το 1916, ήτοι ελάττωσις δαπανών μόνον δραχ. 76,000. Η ελάττωσις αυτή είναι μικροτέρα της μειώσεως της κινήσεως. Έπομένως ή κατά χλμ. διαδρομή; άτιμαμαζών δαπάνη ανήλθεν εις δραχ. 3,92, έναντι δραχ. 3 — κατά το 1916.

Κατά ύπηρεσίας ή αύξησις αυτή κατά χλμ. διανέμεται διά την καύσιμον ύλην 1,66, έναντι 1.42. ήτοι αύξησις 24 λεπτά. Λοιπαί δαπάναι έλξεως 88 λεπτά, έναντι 59 ήτοι αύξησις 29 λεπτά συντηρήσεως 59, έναντι 44, ήτοι αύξησις 15 λεπτά.

Όσον άφορά το 1915 ή ζημία ήτο φυσικά πολύ μικροτέρα ώς έξής:

Table with 2 columns: Category and Amount (Δρ.). Rows include Αναλογία Δημοσίου, Γεν. έξοδα, Υπηρεσία δανείων, Μείον κέρδους έκμεταλ., Άρα τελική ζημία.

Η όλική ύδεν ζημία διά τα τρία πολεμικά έτη ανέρχεται εις Δρ. 2,474,000

Έκ των άνω λογαριασμών είναι καταφανής ή προσγενομένη εκ της Έκμεταλλεύσεως των γραμμών του Κράτους ζημία της Έταιρίας ήμων.

Ότωσιν το 1916, έν φ ή ακαθάριστα κέρδη μας εκ της εκμεταλλεύσεως των έν λόγω γραμμών ανήλθον εις 18,000 θά έδει εάν έφηρμοζετο κατά γράμμα ή σύμβασις όμι μόνον να πληρωσώμεν επί πλέον τά γενικά έξοδα και τά τοκοχρεωλύσια των ειδικών δανείων, αλλά να μετρούσώμεν εις τό Κράτος δρα. 795,000 ώς μερίδιον αυτού επί των κερδών. Το δε 1917 έν φ αϊ τρεις γραμμάι του Κράτους μά; έδωσαν ζημίαν εκμεταλλεύσεως δρα. 258,000, εάν έφηρμοζετο ή σύμβασις θα έπρεπε να πληρωσώμεν εκτός των γενικών έξόδων και της ύπηρεσίας των δανείων ποσόν δρα. 564,000 ώς μερίδιον του Κράτους επί των κερδών.

Τό ύμείτερον Διοικητικόν Συμβούλιον επιδιώκει την άνορθώσιν των προσγενομένων τή Έταιρία ήμων ζημιών, έχον σκευάν την πεποιθήσιν, ότι δεν είναι δυνατόν να εφορμισθ ή κατά γράμμα ή σκεπτική σύμβασις κατά την διάδικειαν του πολέμου καθ' ήν λόγω της άναμφισβητήτου άνωτέρας βίας αϊ δαπάναι ηξηθήσαν υπερόγκως και υπεράνω πάσης άνθρωπίνης προβλέψεως. Το ζήτημα τούτο δεν έλύθη άκόμη όριστικώς, έν φ μεριζύ όμιος διά Νόμου ψηφισθέντος έχάστως, τό Κράτος έκαίνονεν όπως κατά τά πολεμικά έτη (ήτοι από τον 1915 συμπεριλαμβανομένου μέχρι του έτους της γενικής ειρήνης; και ενός επί πλέον) τά κατά τά άνωτέρω περιεχόμενα αϊτό πάντως δεν θά έμειθα ύπόλογοι να τά καταβλώμεν άμέσως, αλλά μετά τόν πόλεμον και εις δέκα έτησιως δόσει.

Έπίκαιρον κρίνομεν να δώσωμεν ύμιν ένταύθα πληροφορίας τινάς περί της καταστάσεως της γραμμής και του κινήτου ήμων ύλικού.

Έν τη γραμμή ή σιδηρά ράβδος εύρίσκειται εις άριστήν κατάστασιν. Έλπίσται ράβδοι θρασούναι κατ' έτος ούτινες και άντικαθίστάνται άμέσως. Έπίσης ράβδοι τινές φθείρονται εις τας πολύ μικράς καμπύλας και άντικαθίστάνται άμέσως. Το σύνολον των

ούτω άντικαθισταμένων ράβδων μόλις ανέρχεται εις 3 περίπου επί τοις χιλίοις. Εις την άλλαγην των στρωτήρων ύφισται καθυστέρησις 80,000 επί όλικόν ποσόν 1,200,000 ήτοι καθυστέρησις ή άλλαγή ενός στρωτήρος επί 15. Η καθυστέρησις αυτή δεν δύναται να θεωρηθ ή έπιάνοντος διά τόν σιδηρόδρομον έχομεν δε πάντα λόγον να πιστεύωμεν, ότι εις όλους τούς σιδηροδρομούς, ως εκ της; έμπολέμου καταστάσεως, ύφίσταται τιαύτη καθυστέρησις, εις τινας δε και κατά πολύ άνωτέρα.

Τά τεχνικά έργα είναι εις άπολύτως καλήν κατάστασιν. Άνάγκη μόνον παρίσταται άνυψώσεως σημείων τινών της γραμμής κατά την διέλευσιν γεμάρρων τινών μεταξύ Διμοκροτύ Πατρών. Αϊ άνυψώσεις αϊται εκτελούνται ήδη διαδοχικάς.

Όσον άφορά τό κινήτων ύλικόν τούτου, εύρίσκειται επίσης εις καλήν κατάστασιν, ύπηρεσία; 73 λ., έναντι 48, ήτοι αύξησις 25 λ. και κεντρική; ύπηρεσία 10, έναντι 8, ήτοι αύξησις 2 λ. Οί κυριώτεροι λόγοι της αύξησεως ταύτης; τών δαπανών είναι οί έξής: Αδτή αύτη ή ελάττωσις της κινήσεως, διότι εκ ταύτης μόνον τό ποσόν της καυσίμου ύλης και της λιπανσεως έμειώθη, κατά δε τά λοιπά ουδέμια άλλη διαπάνη έμειώθη β' Τούναντίον αϊ δαπάναι του προσωπικού, όπερ δεν ήλαττώθη, ηξησαν σημαντικώς λόγω τών δοθέντων ελλειομάτων. γ' Η τιμή της καυσίμου ύλης ηξησαν ως δεικνύει ο κατασώρω πίναξ της μέσης τιμής των κυριωτέρων καυσίμων ύλων.

Table with 3 columns: Fuel Type, 1916 Price, 1917 Price. Rows include Κάρθιφ, Λιγνίτης, Ξύλα, Κώνοι.

Τά εκ της εκμεταλλεύσεως ύδεν ακαθάριστα κέρδη (δηλ. πρό της άναρτήσεως των γενικών έξόδων, τόκων κ.τ.λ.) ανήλθον κατά τό 1917 εις δραχ. 1,834,000 έναντι 2,819,000 του 1916.

Σημειώτερον ή διαφορά έπί έλαττον των κερδών εκ δραχ. 985,000 όφείλεται κατά τό πλέον εις την πρώτην τριμηνίαν της χρήσεως, καθ' ήν ή μείωσις των κερδών έν σχέσει προς τό 1916 ανήλθεν εις δραχ. 782,000, έν φ δι' όλους τούς λοιπούς 9 μήνας ή μείωσις αύτη περιουρίσθη εις τό ύπόλοιπον, ήτοι δραχ. 203,000. Τούτο όφείλεται κυρίως εις τό ότι κατά την πρώτην τριμηνίαν ηγορζίζοντο λόγω του άποκλεισμού άνθρώπων χειρίσεως ποιότητος και εις μεγάλην τιμήν.

Έπίσης εάν αναλύσωμεν τά άνω κέρδη εκμεταλλεύσεως κατά τά τμήματα των γραμμών εμφανίζεται ότι τά ιδιόκτητα ήμων τμήματα έδωσαν κατά τό 1917 κέρδη δραχ. 2,092,000 έναντι 2,801,000 του 1916, αϊ δε τρεις γραμμάι του Κράτους όμου τη 1917 ζημίαν εκμεταλλεύσεως δραχ. 258,000 έναντι κέρδους δραχ. 18,000 του 1916.

Ίδιος πίναξ έπισυναπτόμενος τη παρούση εμφανίζει τόν ειδικόν Ίσολογιμόν των γραμμών του Κράτους ά; εκμεταλλεύεται ή ήμετέρα Έταιρία.

Τόν Ίσολογιμόν τούτον τό ήμείτερον Συμβούλιον δεν έθεώρησεν, ότι έπρεπε να δημοσιεύσθ, ως έγένετο πέρυσιν, ώς Ίδιον Ίσολογιμόν, καθ' όσον αϊ εισπράξεις και αϊ δαπάναι των γραμμών του Κράτους συμπεριελήφθησαν εις τόν γενικόν Ίσολογιμόν.

Ο ειδικός πίναξ παρέχεται μόνον, όπως εμφανίζεται πώς έζηχθη τό έν τφ γενικό Ίσολογιμόν άναγραφόμενον ποσόν ως ζημία προσερχομένη εκ των γραμμών του Κράτους.

Table showing financial data for 1916: Κατά τό 1916 ή έν λόγω ζημία προήλθεν: Έξ Αναλογίας Δημοσίου Δρ. 795,000, Έξ Υπηρεσίας δανείων Δρ. 237,000, Από Γενικά έξοδα Δρ. 62,000.

Table showing financial data for 1917: Μείον κέρδη εκμεταλλεύσεως Δρ. 18,000, Άρα τελική ζημία Δρ. 1,076,000. Κατά δε τό 1917,6 σχετικός λογαριασμός έχει ως έξής: Αναλογία Δημοσίου Δρ. 564,000, Υπηρεσία δανείων Δρ. 237,000, Γενικά έξοδα Δρ. 84,000, Ζημία εκμεταλλεύσεως Δρ. 258,000.

Άρα όλική ζημία Δρ. 1,143,000. Έκ των 90 άτιμαμαζών ά; αναφέρονται αϊ στατιστικά ήμιών, 8 είναι λιαν πεπαλιωμένου τύπου και έτοιμάς εύρίσκονται έν άρχησει. Αϊ λοιπαί, εκτός των ό τό έπισκεψην εύρισκομένου, λατομυρούσιν.

Εύρισκομθα έν τούτοις εις λιαν στενόχωρον θέσιν, όσον άφορά τά ανταλλακτικά τεμάχια και ίδιως έχομεν μεγάλην έλλειψιν ύλων και έπισώτρων. Μεγάλας παραγγελίας έφεδρικών τεμαχίων έχομεν έτοιμώς πρό πολλού έν Άμερικη και Έλβετία, πρό μινών δε προσέχουμεν και εις νέας τοιαύτας έν Γαλλία. Έλπίζομεν, ότι μέρος τουλάχιστον των άνω παραγγελιών θέλει άρχηθή προσεχώς, άλλως θά εύρεθώμεν εις κρίσιμον θέσιν ύπο την έποχην ταύτην.

Ηδη δίδομεν ύμιν έξηγήσεις τινάς επί του τρόπου της συντήσεως του ύπο κρίσιν Ίσολογιμού. Έν πρώτοις επεδιώξαμεν την άπολύτως και σύμπευξιν αυτού, όπως εσθής άμέσως εμφανίζεται ή άλληθής οικονομική θέσις της Έταιρίας. Έπιφυλάσσόμενοι, έννοείται, όπως έν τη έπισυναπτούμενη τη έκθέσει αναλύσει δώσωμεν όλας ανεξαρτήτως τάς λεπτομερείς πληροφορίας προς πλήρη κατανόησιν των διαφόρων κονδυλίων του Ίσολογιμού.

Έν τφ ενεργητικό επί της αξίας των Άποθηκών έγένετο ατσίβεσις δ. 145,000 κατόπι λεπτομερούς άπογραφής γενομένης εις άπίσας τας Άποθήκας της Έταιρίας συμπεριλαμβανομένης και της τών έντύπων.

Έν τφ παθητικό εμφανίζεται νέον άποθημακικόν ύπό τόν τίτλον € Έξ εισπράξεων υπέρ τας συμβεβηκότας τιμάς συμπρόνως τφ Νόμου 1024. Το νέον τούτο άποθημακικόν εσχηματίσθη ως έξής. Από της 1 Δεκεμβρίου εφορμίζονται παρ' ήμων, τη έγκρίσει του Σεβαστού Ύπουργείου, αύξησεις τιμολογίων αίτινες γενικώς μέν έφθάσαν μέχρι των συμβεβηκότων όρίων εις τιμα; όμως μετασφράξαι και πέραν αυτών κατά 20 ο/ο. Τις ύπερ τας συμβεβηκότας τιμάς εισπράξει ταύτας; κατά τόν άνω νόμον 1024 δεν δύναμθα να χρησιμοποιήσωμεν εις τη δι' ελάττωσις δαπάνας έγκυνομένους παρά τού Ύπουργείου. Το τυχόν περίσσευμα έν τφ λογαριασμό τούτον ό περίλοιπον θδεν να κρατόμεν διαθέσιμον. Το έν τφ άποθημακικό άναγραφόμενον ποσόν τών δρα. 33,000 είναι τό περίσσευμα του λογαριασμού τούτου κατ' τόν μήνα Δεκεμβριον της παρελθούσης χρήσεως. Αϊ άντίστοιχοι εισπράξεις και δαπάναι συμπεριλαμβάνονται εις τά σχετικά γενικά κονδυλία της μερίδος κέρδη και ζημία.

Έν τφ παθητικό άναγράφεται μεταφορά δρα. 786,000 εκ των προβλέψεων κατό κεφαλαιού άναρτήσεως και κινήσεως εις την μεριδα κέρδη και ζημία. Το μεταφερθέν τούτο ποσόν δέον ν' αναλύθ ή διοίκηση έντελής διάφορα. Πρώτον τό μεταφερθέν εκ των προβλέψεων. Κατά τό παρελθόν έβηθη να γίνηται χρονης δαπάνας συστήματος πολυπλόκου ειδικών προβλέψεων αίτινες κατ' έτος έξεροδών με την γενομένην πραγματικήν δαπάνην και έπιστούντο εκ νέου με

σεδών ύσον ποσόν. Τοιαύτα κονδυλία προβλέψωμεν ύπάρχον εις τόν περυσινόν Ίσολογιμόν τά έξής:

- 1) Διά δαπάνας φθοράς, τροχαίου ύλικού και έργων γραμμής.
2) Δι' έκτακτα έργα και έκτάκτους δαπάνας.
3) Δι' άποζημιώσεως άτυχημάτων.
4) Διά δαπάνας ανταλλακτικών τεμαχίων και άναρτήσιν τροχαίου ύλικού.
5) Δι' ύψωσιν τιμής; γιανορθώσεων.

Σημειώτερον ότι εκτός του τελευταίου κονδυλίου του άφορώντος την ύψωσιν της τιμής των άνθρώπων, τά τέσσαρα προηγούμενα περιεστρέφοντο πάντοτε εις λιαν μικρόν κύκλον, ούτωσιν κατά τό 1916 έξεροθήσαν ύλα όμου αϊ μερίδες αϊται με 159,000 δραχ. Η δαπάνη αύτη άπέναντι της; όλικής τοιαύτης; του δικτύου, άνερχομένης εις πλέον των όκτώ εκατομμυρίων, είναι άναξία λόγου και έπομένως αϊ άνωταρα προβλέψεις ουδόλωσ έχρησίμουςιν ως ρυθμίσει τών δαπανών όπερ είναι ο προσορισμός των προβλέψεων.

Διά τούτο τό ύμείτερον Διοικητικόν Συμβούλιον εσκέπηθη ότι θά ήτο προτιμότερον να μη εφορμισθ πλέον τό σύστημα τούτο και εκ του όλικού ποσού των δραχ. 170,000.— δι' ού ήσαν πιστωμένα αϊ μερίδες αϊται τό έκπέση τά πραγματικά; δαπανηθέντα κατά τό 1917 ήτοι δραχ. 156,000.— μεταφερόμενα εις κέρδη και ζημία.

Η πέμπτη πρόβλεψις ή άφορώσα την καύσιμον ύλην άνερχομένη εις τό τέλος της χρήσεως εις δραχ. 400,000 είχε σχηματισθ ή διά την περιπτώσιν αύξησεως της τιμής των ανθρώπων άνω των 50 δραχ. κατά τόνον. Καί ή πρόβλεψις αύτη ουδέμια πρακτικήν σημασίαν έχει καθ' όσον ή διαφορά της δαπάνης διά τό 1917 θά ανήρχετο εις 2 1/2, περίπου εκατομμύρια (δέν είναι δυνατόν άκριβώς να ύπολογισθ ή λόγω της μεγάλης ποικιλίας των σημερινών καυσίμων ύλων και του άδυνάτου του ύπολογισμού της άντιστοίχου αυτών αξίας προς τό Κάρθιφ).

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον όθεν σάς προτεινει την κατάργησιν της; προβλέψεως ταύτης μεταφερόμενου του περυσινού ύπολοίπου εις κέρδη και ζημία.

Ά τομείνι όδεν προς; έξηγήσιν εκ του όλικού μεταφερομένου ποσού των 786,000 δρα. τό μετά τά άνω κονδυλία ύπόλοιπον εκ δραχ. 230,000. Το ποσόν τούτο είναι άντίκρουμα του έλλείμματος των άποθηκών εκ δραχ. 145,000 και έξ έτέρου έλλείμματος δραχ. 85,000 προσύψαντος έν τη διαχειρίσει των μερισμάτων ύποδεξιν και τοκομεριδιών. Άμφότερα τά ποσά ταύτα βαρύνουσι παρελθούσας χρήσεις και έπομένως τό Διοικητικόν Συμβούλιον ήμων έθεώρησεν ότι ή άπορροή αυτών έδει να γινήη εκ του κεφαλαιού κινήσεως και άναρτήσεως, όπερ εσχηματίσθη εκ κερδών παρελθουσών χρήσεων έν τών οποίων κερδών δεν εφορμήθησαν τότε τά άνω έλλείμματα.

Έν τφ Ίσολογιμόν προς; άπολοποίηση συνεπενύξαμεν εις έν κονδυλίον όλας τας άνω προβλέψεις και κεφάλαιον κινήσεως εκ δρα. 1,070,000, ετίσιως; εις έν κονδυλίον τά μεταφερόμενα εκ δρα. 786,000, άπομένοντος ούτω ύπολοιπό εκ δρα. 284,000.

Έν τη μεριδι Κέρδη και Ζημία έθεωρήσαμεν, ως και άνω έρημήθ κανονικότερον να έγγραφώσιν άπανσαι αϊ εισπράξεις και αϊ δαπάναι τόσον του Ίδιοκλήτου ήμων τμήματος όσον και τών του Κράτους.

Απ' έτέρου όμως έθεωρήσαμεν ότι δεν έπρεπε να μεταβάλωμεν τόν περυσινόν τρηθέντα τρόπον του Ίσολογιμού της Ζημίας εκ της εκμεταλλεύσεως των γραμμών του Κράτους και την άναγραφην αυτής έν τη πίστάσει μετ' άντικύματος έν τη χρεώσει.

Τὸ ὑμῆτερον Διοικητικὸν Συμβούλιον παρ' ὧν δια-
τὸς ἀνομιᾶς καὶ δυσχεροῦς, ἀ κατὰ τὸ διάστημα
τῆς χηρείας, ἔρχε ἐν ὑπεριεκτήσῃ δὲν πορμενησεν
ὅλος ἐκ παρρησιᾶν ἐλευθέρῃ τῆν ἐν γενεὶ βελτιώσων
τῶν πραγμάτων τῆς Ἑταρίας.

Εἰς τὴν λήσιν τῆς α' ἐξαμηνίας ἐθεώρησεν ἐββε
βλημενον ἐν περὶ τῆς ἀντικαταστήσεως τοῦ Γενικοῦ
Διευθυντοῦ. Κατὰ τὸ διάστημα δὲ τῆς β' ἐξαμηνίας
ἀεμα-ρύνθησαν ἢ ἀντεκατωτάθησαν πλείστοι ἐκ τῶν
ἀνωτέρων ὑπαλλήλων καὶ ἐν γενεὶ εἰς τὸ ἀνώτερον
ὡς καὶ εἰς τὸ κατώτερον προσωπικὸν ἐγέναντο πλεί-
στοι μετὰ βολαί πρὸς ρυθμὸν αὐτοῦ ἐπιτο καλλιερέον.

Γενικώτερα μετὰ ἐπιμνησάν, ἢ εἰσαγωγή τοῦ συ-
στήματος τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν πρόσληψιν μορ-
φωμένων ὑπαλλήλων ἐν τῇ κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ, ἢ τε-
λευταίως γενομένη ἀναθεώρησις τῆς σηματικῆς ἰκανό-
τητος τῶν μηχανοδ. τῶν, ἐξ ἧς ἀπεδείχθη διὰ πολλοὶ
μικροδογῆοὶ ἴσῃ ἀνικάνοι γὰ ἐπιτεροῦν τὰ καθή-
κοντα αὐτῶν ἐξ οὗ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐπεβάρυνον ἀδικαιο-
λογίτῳ τὴν Ἑταρίαν κτ. κτλ.

Ταυτοχρόνως ἐλήφθησαν γενικά μέτρα βελτιώσεως
τῆς θέσεως τοῦ προσωπικοῦ, ὅπως ἡ αὔξησις τῶν
ἀπολαβῶν αὐτοῦ κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1917 κατὰ 5
ο) ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν καὶ κατ' οἰκὸν τῶν Δε-
κεμβρίων τοῦ αὐτοῦ εἰους κατὰ κλίμακα ἀπὸ 10 ο) ἕως
μέχρις 20 ο) ἀναλόγως τῆς μισθοδοσίας.

Ἐπίσης ἐηφῆθη μερμια παροχῆς εἰς τὸ προσωπι-
κὸν τακτικῆς διακομῆς τροφίμων, ἐπὶ πλέον τοῦ παρὰ
τοῦ Κράτους διανεμομένου ἡροῦ ὑπεύθυν, ὀσπεριων,
ὀρυζῆς, ἐλαίου, κρεατοῦ, ἔτι δὲ καὶ ξυλινθῆκων καὶ
καυσιῶλων.

Ἐν τῷ προσωπικῷ τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας διε-
νηγηθῆναι συστηματικῆ ἐργασία πρὸς τακτοποίησιν αὐ-
τοῦ καὶ ἀποκαθάρσιν κατὰ τὸ δυνάτον ἀπὸ τῶν ἐπι-
βλαβῶν στοιχείων. Ἐπιμνησεν ἰκανοποιητικῆ βελτιώ-
σις καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, τῶν ἀπολαβῶν καὶ λοι-
πῶν ἀνωμαλίων περιουσιθεσιῶν εἰς τὸ ἐλαττωσιν.

Τὸ ὑμῆτερον Συμβούλιον ἐπέδωξεν ἐπίσης τὴν
βελτιώσιν κατὰ τὸ δυνάτον τοῦ ζητήματος τῆς καυσί-
μου ὕλης ὡς πρῶτον μεροῦν δια τῆς τροχούσας ἀνάγ-
κας προσβῆναι εἰς τὴν σύστασιν ἐιδικῆς ὑπηρεσίας καυ-
σίμου ὕλης ἀπαλαγείσεως οὗτο τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐλ-
είσεως ἀπὸ τῆς ἀπασχολήσεως ἐκ τοῦ κυρίου καὶ μέρου
μεγίστης προσοχῆς ἔργου τῆς. Ἡ Ἑταρία ἡμῶν ἐπέ-
σι τὴν μεγάλην κρισιν καυσίμου ὕλης κατὰ τοῦς μήνας
Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου τοῦ 1917, ἔκοτε ὅμως δια
τῆς συντόνου ἐπιδιδώσεως τῆς ὑλοτομίας τῶν δασῶν
καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν διαφόρων λυγντωρ-
χειῶν τῆς Πελοποννήσου, ἀλλὰ ἐν μέρει καὶ διὰ τῆς
προσῆς καυσίμου ὕλης ἐν Πειραιεὶ παρὰ τῆς Κυβερ-
νήσεως, ἐβελτιώθημεν ἐν τῷ ζητήματι τοῦτο κατὰ
πολύ, εἰς σημεῖον ὅστε σήμερον γὰ ἔχομεν ἐν ταῖς
ἀποθήκαις ἡμῶν σοβαρότατον ἀπόθεμα. Πρὸς ἀποφυ-
γὴν τῶν μεγάλων δαπανῶν τῆς κοπῆς τῶν ξύλων εἰς
ἰδιωτικά προινοτήρια, ἰδρύσαμεν ἰδίας προινοτικὰς
ἐγκαταστάσεις ἐν Πειραιεὶ, Κορίνθῳ, Πάτραις, Πύρ-
γῳ, Καλάμας καὶ Τριπόλει.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὕμῶν πρὸς ἀποφυγὴν
τοῦ κινδύνου τῆς διαρκούς ὑπόθεσεως τῶν καυσίμων
προβῆναι εἰς τὴν μελετὴν τῆς ἀποκλειστικῆς ὑπερ τῶν
Σιδηροδρομῶν ἐκμεταλλεύσεως λυγντωρχειῶν ἐν Πε-
λοποννήσῳ.

Πρὸς τοῦτο προεκήθησαν λόγῳ καταλλήλων συν-
θηκῶν δυο λυγντωρχειῶν, τὸ ἐν ἐν Ἀγαλιανῇ εἰς τὴν
ἐπαχθίαν Τριφυλίας, τὸ ὅποιον οὗ ἰδιοκτητῆς ὑπο-
χέουται γὰ μᾶς παραδιδῆναι τὸν λυγντὴν πρὸς ὄρ. 42,
50 κατὰ τόννον καὶ τὸ ἔτερον ἐν Ἡρακλείᾳ παρὰ
τὴν ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν τὸ ὅποιον ἐπετάθη ὑπερ ἡ-

μῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ μισθώματι δραχ. 6
κατὰ τόννον. Τὴν ἐξουσίαν τοῦ τελευταίου τοῦτου
ἀναθεσμεν ἐργολητικῶς ἀντὶ δαπανῶν ὄρ. 26 μέχρι
30, ἀναλόγως τοῦ ἐπιπροσμεμένου ποσού. Ὁ λυγντῆς
οὗτος ἐπιβάρυνεται πρὸς τὸ παρὸν μὲ δαπάνην ὄρ.
10 περίπου δια μεταφορᾶν, ἡμῶς ὅμως θὰ ἐκλείρη οὗ-
τος εἰπεὶ ἐντελὼς ἄρα τῇ κατασκευῇ σιδηροδρομικῆς
διακλαδύσεως μήκους δύο χιλιομέτρων ἦν προτιθέμεθα
γὰ ἐγκαταστήσασμεν. Τὸ λυγντωρχειῶν τοῦτο εἰρή-
σεται ἴδη ἐν ἀρχαῖα προκεχωρημένη ἐκμεταλλεύσει,
τὸ ἔτερον ὅμως εὐρίσκειται ἐν καθυστερήσει ἐξ αἰτίας
τῶν ἰδιοκτητῶν, μελετῶμεν δὲ τὰ ληφθησόμενα πρὸς
ἐπίστασιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτοῦ μέτρα.

Μία ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν ἡμῶν εἶχε καὶ ἔχει ἀκόμη
ἀνάγκην βελτιώσεως, εἶναι ἡ λογιστικῆ.

Τὸ ὑμῆτερον Διοικητικὸν Συμβούλιον εἶχε διαρκῶς
ἐπιτραπέμην τὴν προσοχὴν του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν
αὐτήν καὶ ἠδυνήθη γὰ ἐπιφέρει οὐκ ὀλίγας βελτιώσεις.
Οὕτως ἠλοποιήθη ἡ τήρησις τῶν βιβλίων, ἐκανο-
νίσθη ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ταμείου, ἐγένοντο διὰ πρῶτην
φορᾶν μετὰ πολλὰ ἔτη ἀπογραφὰ τῶν Ἀποθηκῶν,
ἐκανονίσθη ἡ λειτουργία αὐτῶν καὶ ἐγκαταστάθη σύ-
στημα τῆς πληρωμῆς τῶν μερισματαποδείξεων καὶ το-
κομεριδίων.

Ὅπως διόκληρος ἡ λογιστικῆ ὑπηρεσία, οὕτω καὶ
τὸ τμήμα τοῦτο εἰσιτοῦγαι κατὰ τρόπον χειρακτο-
ρῶμενον ἐπιρκῶς ἐκ τῶν κάτωθι. Ἡ ἐξέλεξις τῶν
πινάκων τῶν τοκομεριδίων, ἡ ἐκδοσις τῶν σχετικῶν
ἐντάλματων, ἡ τήρησις τῶν σχετικῶν βοηθητικῶν βι-
βλίων ὡς καὶ ἡ ἀκύρωσις τῶν τοκομεριδίων ἦσαν ἀνα-
τεθειμένα εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ὑπάλληλον ἀποχω-
ρήσαντα ἄλλως τε τῆς ὑπηρεσίας περὶ τὰ μέσα τῆς
χηρείσεως καὶ ἀποβύσαντα ὀλίγον ἀργότερον.

Ἐκ τοῦ ἐλέγχου τοῦτου ἐβρέθησαν ἐσφαλμένα ἐγ-
γραφαὶ ἀποδεικνύονσαι ἔλλειμμα ἐκ τῆς διαχειρίσεως
τοῦ τμήματος αὐτοῦ ἐκ δρ. 84,936 ὕπερ καὶ ἀπερίε-
σασμεν ὡς ἐβρεθῆν ἀνωτέρω.

Πρὸ ὧν τὰς ἀνωτέρω γενομένας βελτιώσεις ἐν
πάσαις ταῖς ὑπηρεσίαις ἀπομείνει ἀκόμη ἔργον βελτιώ-
σεως σημαντικόν, τοῦ ὁποῖου τὴν ἐτέλεσιν τὸ Διοι-
κητικὸν Συμβούλιον δὲν θὰ παραμύησῃ δὲ ἐπιδιδῶν.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἔχετε γὰ
ἀποφανθῆναι ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν Συμβουλίων, ὅπως
δοθῆναι εἰς αὐτὸ ἄδεια διαθέσεως, κατ' ἣν σιγμῆν
θεωρήσῃ τοῦτο πρόσφορον, τῶν ἐν τῷ χαρτοφυλα-
κείῳ τῆς Ἑταρίας 15059 μετοχῶν αὐτῆς.

Εἰς τὴν πρότασιν ταύτην προήχθη τὸ Συμβούλιον
ὕμῶν ἐκ τῆς σκέψεως, ὅπως διαθήσῃ τὸ ἀντίτιμον πρὸς
αὔξησιν τοῦ κεφαλαίου κινήσεως ἢ ἐξόφλησιν δανείων.

Ἐπίσης καλεῖσθε, Κύριοι Μέτοχοι, ἵνα ἐπιρκῶ-
σῃτε τὴν ὑπό τοῦ Συμβουλίου γενομένην ἐκλογὴν τοῦ
κ. Ἀθ. Ρετσίνα ὡς μέλους αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ παραιτη-
θέντος κ. Θ. Ρετσίνα. Ὁ κ. Θ. Ρετσίνας διετέλεσε
σὺμβουλος τῆς Ἑταρίας ἀπὸ τοῦ 1914, παρασχῶν
πολυτίμους ὑπηρεσίας.

Ἀπὸ τῆς 15 Μαρτίου ἐ. ἔ. συνεπέει Βασ. Διατάγ-
ματος ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος δυνάμει
τοῦ Νόμου 1024, «περὶ Διοικήσεως τῶν Σιδηροδ. ὄ-
μων τοῦ Κράτους», ἀπὸ τῆς ἀλλαγῆς τῶν καθηκόντων τοῦ
Συμβουλίου ὁ κ. Κ. Πολυγνῆς, διατελῶν καὶ Πρόε-
δρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Τὸ Διοικητικὸν
Συμβούλιον δὲν προέβη εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς κη-
νῆς ταῦτης θέσεως.

Συνυποβάλλοντες τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐ-
πιτροπῆς, παρακαλοῦμεν, ὅπως προβῆτε εἰς τὴν ἐκλο-
γὴν 3 ἐλεγκτῶν καὶ 2 ἀνακληρωματικῶν διὰ τὸ τρέ-
χον ἔτος 1918, συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 45 τοῦ Κατα-
στατικοῦ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΡΑΝΙΩΤΗΣ
ΟΔΟΝΤΟ-ΓΙΑΤΡΟΣ
Σ ΟΜΗΡΟΥ Σ
Τὸ μοναδικὸν τῶν Ἀθηνῶν ἤλεκτρο-
κίνητον ἀτελιέ.
Ἐξαγωγή ὀδόντων ὅλος ἀνοδύνας.
Κατασκευὴ ὀδοντοστοιχιῶν ἡγγυημένη
θεραπεία στόματος ἀποτελεσματικῆ.
ΟΜΗΡΟΥ Σ—ΑΘΗΝΑΙ

MODES CHAPEAUX
ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ ΜΑΝΤΟΥΚΑ
38 — ΕΡΜΟΥ — 38
Τὰ νεώτερα καὶ τελειότερα Παρισινὰ
μοντέλα εἰς ὅλα τὰ γούστα καὶ σχήματα.
38 — ΕΡΜΟΥ — 38

Εν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀριθ. 42
ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
PRINTEMPS
Δ. & Φ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

ΤΑΠΗΤΕΣ
ΒΑΪ'ΑΝΟΥ
Ἐτοιμοὶ καὶ ἐπὶ παραγγελία
Περσικῆς κατασκευῆς

Εἰς τὸν ἄφθονον καὶ ποικιλώτατον καὶ πο-
λύμορφον καὶ πολυχρόμων ἐμπορικὸν πλοῦτον
τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπού-
λων ζητήσατε τὰ τελειότερα ἀσπρόχρονα διὰ
ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυποικίλια κεντήμα-
τα καὶ δαντέλλας, καὶ τὰ τελευταίας μόδας ὑ-
φάσματα. Δὲν θὰ σᾶς προσελκύσῃ μόνον ὁ
πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος ἀλλὰ
καὶ ἰδιωζουσα εἰς τοὺς Καταστήματαρχαυς τοῦ
τους εὐγένεια καὶ ἀβρότητα τῶν τροπῶν.

ἘΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ
Ἐγγεγραμμένη διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου
1917 Β. Διατάγματος. Κεφάλαιον καταβλη-
θέν ἐξ ὀλοκλήρου: δρ. **2.000.000**
Ἐδρα ἐν Πειραιεὶ, Κολοκοτρώνη 83. Τηλεφ. 157.
Πρόεδρος Διοκ. Συμβουλίου κ. **Κ. Χ. Σελιέρης**
Διευθυντῆς: **Ι. Χ. Σελιέρης**
Ἀσφάλεια κινδύνου **Θάλασσης** καὶ **Πολέμου** ἐπὶ σιμά-
των, ἀεροπλοίων, ἰστιοφόρων, ἐμπορευμάτων, ναύλων, ζωῆς
πληρωμάτων, ἐπιβατῶν κτλ.
Π ρ ο κ ρ ο ε ι α : Εἰς Θεσσαλονίκην, Πάτρας, Καλάμας,
Βόλον, Χίον, Σάρον, Μιτυλήνην καὶ εἰς ὅλους τοὺς λιμένας
τῆς Ἡπείρου καὶ Νέας Ἑλλάδος.

Τὰ ὄφθαλμικὰ νοσήματα
θεραπεύονται ἐν τῇ ΝΕΑ τελείᾳ κλινικῇ τοῦ ὀφθαλμολόγου
Σπύλλου Ι. Χαραμῆ
Τ. ὄψιγγοῦ τοῦ ὀφθαλμολόγου Σχολῆς Παρισίων κ.λ.κ.
Ἀθήναι 27 ὁδὸς Μετάνδρου Τηλέφωνον 654

Η "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,"
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΣ
ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

'Ολόκληρος σελίς εις έν τεύχος	Δραχ. 60
'Ημίσεια > > >	> 35
Τέταρτον σελίδος > >	> 20
"Ογδοον > > >	> 12

*Διά χώρον μικρότερον αί τιμαί ανάλογοι
Δι' εικονογραφημένας διαφημίσεις, δι' εἰς τεύχη ἢ περισσότερα ἰδιαιτέραι συμφωνίαι*

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^ΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

Διηγήματα Α'. Τόμος	Φρ. 3.00
> Β'. >	> 2 00
> Γ'. >	> 1.50
'Η Γκούρτσινα 'Ιστορικών μυθιστόρημα εἰς ὑπερπετακοσίων σελίδων	5 00

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

'Η Μοναχὴ Δράμα Βυζαντινὸν τρίπρακτον.
'Ο 'Εξελκισμὸς Δράμα κοινωνικὸν τρίπρακτον.
'Η Κλεφτοποῦλα Δράμα ἱστορικὸν τρίπρακτον.
'Η Τζένη μὲ τὸ γέλοιο τῆς Κοινωνικὸν δραμα-
τικὸν μονόπρακτον μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικήν.
'Οταν λείπη τὸ χροῖμα Δράμα κοινωνικὸν τρί-
πρακτον. Πάντα Διδιαχθέντα ἀπὸ τῆς 'Ελλ. Σκηνῆς.

Σειραὶ τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τοῦ Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. ΣΤ'. Ζ'. Η'. καὶ Θ'. ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖά μας πρὸς 30 φρ. ἐκάστη

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ: ΑΓ. ΔΑΝΟΥ
ΛΑΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΛΕΦ. ΔΘΗΝΩΝ 10. 01, 4. 31.

" ΠΡΟΝΟΙΑ, "

ΤΗΛΕΦ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ 1. 21

ΠΡΑΚΤ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: ΛΑΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
& ΑΔΕΛΦΟΙ ΔΑΝΟΥ & ΣΙΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ

ΔΡΑΧ. 2. 000. 000

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΚΑΤΑ ΚΙΝΔΥΝΩΝ

ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ · ΣΚΑΦΩΝ · ΚΕΡΔΩΝ · ΑΞΙΩΝ

POLICES FLOTTANTES · ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ ΤΑΧ. ΔΕΜΑΤΩΝ

Πρακτορεία εις ὄλους ἰους ἡμένας